

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 02 lutego 2026 r.

WONS.420.27.2023.MF.28

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH nr 2/2026

Na podstawie:

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r), art. 82, a także art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą ooś,
 - art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej Kpa,
 - § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.),
- po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 września 2023 r. Pana Artura Lachowicza, członka zarządu spółki EW Kicko Sp. z o.o. z siedzibą w Szczecinie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla polegającego na ***budowie zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, realizowanej pod nazwą Farma Wiatrowa Kicko 2***, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a także działając w oparciu o:
- opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie z dnia 30 listopada 2023 r. (znak SZ.ZZŚ.3.4901.214.2023.OS) odstępującą od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
 - pozytywną opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie wyrażoną pismem z dnia 04 listopada 2025 r. (znak ZNS.9022.5.8.2025)

ustalam środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia i jednocześnie:

I. Określam

1. Rodzaj i miejsce realizacji inwestycji

Planowana inwestycja obejmuje budowę sześciu turbin wiatrowych, które – wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną – będą wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Zakłada się, że każda z elektrowni osiągnie moc znamionową do 3000 kW (3 MW) - planowana łączna moc Farmy Wiatrowej Kicko 2 wynosi 18 MW. Planuje się instalację turbin wiatrowych o następujących parametrach technicznych:

- moc znamionowa turbin – do 3000 kW każda,
- średnica rotora – do 131 m,
- wysokość wieży do piasty – do 91 m,

- wysokość całkowita – do 150 m n.p.t.,
- typ konstrukcji masztu – rurowy, stalowy,
- ilość skrzydeł wirnika – 3 (obracane zgodnie z ruchem wskazówek zegara).

W związku z planowanym przedsięwzięciem, oprócz posadowienia turbin wiatrowych, wystąpi również konieczność realizacji następujących elementów:

- wykonanie sieci dróg dojazdowych łączącej teren lokalizacji elektrowni wiatrowych z drogą publiczną. Ewentualnie może zajść konieczność przystosowania istniejących dróg śródpolnych na potrzeby transportowe w trakcie inwestycji,
- wykonanie placów manewrowych dla celów serwisowych,
- dla potrzeb wyprowadzenia mocy z elektrowni wiatrowych konieczna będzie realizacja kabli energetycznych średniego napięcia,
- ze względu na konieczność zapewnienia łączności z systemem operatora energetycznego niezbędna będzie realizacja kabli telekomunikacyjnych,
- opcjonalnie abonenckiej stacji elektroenergetycznej (GPO),
- opcjonalnie dla potrzeb wyprowadzenia mocy z GPO do sieci Operatora Systemu Dystrybucyjnego (wskazanego po uzyskaniu warunków przyłączenia oraz w zależności od przyznanej mocy przyłączeniowej) może zajść konieczność realizacji kabli energetycznych wysokiego napięcia.

Wszystkie projektowane turbiny i całość infrastruktury towarzyszącej objętej niniejszą decyzją zostaną zlokalizowane w granicach działki o nr ewidencyjnym 310/6 obr. Kicko w gminie Stara Dąbrowa. W granicach ww. działki ewidencyjnej znajdują się zatem obszary:

- związane z posadowieniem turbin,
- związane z zasięgiem (omiataniem) pracy rotora,
- związane z buforem 100 m od lokalizacji poszczególnych turbin,
- związane z lokalizacją niezbędnej infrastruktury technicznej.

2. Istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

- 2.1. Prace realizacyjne należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej, w godz. 6.00 – 22.00.
- 2.2. W przypadku konieczności usunięcia drzew oraz krzewów prace z tym związane należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 1 października do 1 marca.
- 2.3. W przypadku konieczności rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te należy prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd.
- 2.4. Wszelkie zadrzewienia, które nie zostały przeznaczone do wycinki, a rosną w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzciniowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie.
- 2.5. W zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

- 2.6. Na czas przerw roboczych zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt. Regularnie kontrolować teren prowadzonych prac pod kątem ewentualnego uwięzienia w nich zwierząt. Wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce o zbliżonych warunkach siedliskowych – zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa.
- 2.7. Zaplecze budowy wraz z bazą materiałowo-sprzętową (miejsce postoju maszyn, magazynowania materiałów budowlanych i odpadów) zlokalizować na terenie posiadającym utwardzoną nawierzchnię. Dodatkowo nawierzchnię bazy materiałowo-sprzętowej uszczelnić, np. za pomocą geomembrany. Ww. miejsca zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych i zwierząt.
- 2.8. Zaplecza budowy nie należy lokalizować w otoczeniu rowów melioracyjnych, rzek, zbiorników wodnych czy terenów podmokłych.
- 2.9. Teren budowy wyposażać w środki zabezpieczające przedostanie się szkodliwych substancji do ziemi (sorbenty o odpowiedniej chłonności), które należy stosować natychmiastowo w przypadku ewentualnego rozlewu substancji ropopochodnych z maszyn i pojazdów.
- 2.10. Ewentualne tankowanie i drobne naprawy sprzętu wykonywać na terenie uniemożliwiającym infiltrację lub spływ powierzchniowy zanieczyszczeń do gruntu, nad metalową tacą lub matą sorpcyjną. Maty sorpcyjne, po użyciu, należy przekazywać uprawnionemu odbiorcy.
- 2.11. Turbiny wiatrowe posadzić w następujących lokalizacjach i z uwzględnieniem następujących parametrów:

Nr elektrowni	Układ współrzędnych „2000” strefa 5		Max. wysokość wieży (m)	Max. średnica rotora (m)	Max. łączna wysokość (m n.p.t.)	Max. moc akustyczna turbiny [dB(A)]
	X	Y				
EW3	5917996.135	5508959.261	do 91	do 131	do 150	104,9
EW4	5917768.276	5508754.75	do 91	do 131	do 150	104,9
EW5	5917814.824	5508453.461	do 91	do 131	do 150	104,9
EW6	5917618.544	5508201.146	do 91	do 131	do 150	104,9
EW7	5917511.093	5508485.196	do 91	do 131	do 150	104,9
EW8	5917315.255	5508219.308	do 91	do 131	do 150	104,9

- 2.12. Na projektowanych elektrowniach wiatrowych nie dopuszcza się umieszczania reklam, za wyjątkiem oznaczenia nazwy i symbolu producenta i/lub właściciela na gondolach wiatrowych.
- 2.13. Na wszystkich turbinach wchodzących w skład projektowanej elektrowni wiatrowej należy zamontować całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania oraz płoszenia ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin uwzględniając poniższe uwarunkowania:
- a) parametry systemu należy skalibrować w uzgodnieniu ze specjalistą ornitologiem, przy czym musi on rozpoznawać ptaki o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1 m z kolei wyłączenie turbiny musi nastąpić bezwzględnie przy odległości detekcji wynoszącej 300 m;
 - b) należy raportować do RDOŚ w Szczecinie w cyklu miesięcznym liczby aktywacji systemu na poszczególnych turbinach, z podaniem daty i godziny zdarzenia, informacji o rodzaju i czasie trwania reakcji systemu (np. zatrzymanie, ponowne uruchomienie);
 - c) raportowanie należy rozpocząć niezwłocznie po zainstalowaniu i kalibracji systemu, przy uwzględnieniu okresu obejmującego czas uruchomienia (rozruchu) turbin i prowadzić przez

- okres dwóch lat od uruchomienia turbin wiatrowych, z możliwością jego przedłużenia bądź zakończenia w zależności od uzyskiwanych wyników;
- d) raporty należy sporządzać w postaci elektronicznej i przekazywać drogą elektroniczną do RDOŚ w Szczecinie (e-mail: sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl lub adres skrzynki e-doręczeń);
 - e) do czasu wprowadzenia sprawnego systemu detekcyjno-reakcyjnego należy prowadzić nadzór ornitologiczny nad populacją ptaków szponiastych prowadzony przez wykwalifikowanych ornitologów, którego celem jest prowadzenie obserwacji przelotów ptaków w rejonie zespołu turbin wiatrowych i reagujących w sytuacji kolizyjnych przelotów (zatrzymanie turbin).
- 2.14. Podczas eksploatacji przedsięwzięcia nie magazynować wytworzonych odpadów na terenie inwestycyjnym. Dopuszcza się magazynowanie ww. odpadów jedynie w obrębie wygradzonego terenu stacji GPO, w odpowiednich pojemnikach umiejscowionych na utwardzonym podłożu.
- 2.15. W przypadku likwidacji inwestycji przywrócić pierwotne (w tym rolnicze) użytkowanie terenu.
- 2.16. Zgodnie z pismem Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie z dnia 30 listopada 2023 r., znak SZ.ZZŚ.4901.214.2023.OS:
- a) dla zachowania prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodnych należy zachować ich drożność, właściwy stan techniczny oraz kierunek odpływu wody,
 - b) w przypadku uszkodzenia urządzeń wodnych przy wykonywaniu prac ziemnych Inwestor zobowiązany jest do naprawy powstałych uszkodzeń, w sposób zapewniający zachowanie dotychczasowych funkcji tych urządzeń,
 - c) podczas trwania prac budowlanych należy nie dopuścić do przedostania się do wód powierzchniowych i ziemi substancji ropopochodnych z maszyn, urządzeń i środków transportu oraz innych substancji szkodliwych, natomiast w przypadku wycieku tych substancji należy zastosować sorbent lub płyn do neutralizacji cieczy ropopochodnych, a zanieczyszczony materiał przekazać do unieszkodliwiania,
 - d) podłoże zaplecza budowy należy zabezpieczyć przed ewentualnym wyciekiem substancji ropopochodnych z urządzeń i maszyn oraz środków transportu, a w miejsca przeznaczone do składowania substancji podatnych na przenikanie do gleby należy położyć materiały izolacyjne,
 - e) inwestycję w fazie budowy, jak i realizacji należy prowadzić w sposób wykluczający pogorszenie stanu wód, przy zastosowaniu środków (procedur i technologii) zapobiegających rozprzestrzenianiu się i likwidujących ewentualne zanieczyszczenia powstałe w trakcie jej realizacji.

3. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, w szczególności w projekcie budowlanym.

- 3.1. Zaprojektować i zamontować do 6 turbin wiatrowych o mocy do 3000 kW każda. Wszystkie projektowane turbiny należy zrealizować uwzględniając ich jednolitą specyfikację w zakresie wysokości wieży, średnicy rotora oraz maksymalnej wysokości całej konstrukcji – zgodnie ze specyfikacją wskazaną w pkt 2. ppkt. 2.11 niniejszej decyzji.
- 3.2. W przypadku budowy stacji elektroenergetycznej GPO teren jej posadowienia wyposażać w separator, którego zadaniem będzie oddzielenie wody opadowej i oleju transformatorowego, pochodzącego ze stanowiska transformatora WN/SN (misy transformatora) w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej. Pracą separatora należy objąć także olejowe transformatory zespołów uziemiających, w przypadku zastosowania takiego rozwiązania.

- 3.3. Drogi i place manewrowe wykonać jako nawierzchnie częściowo przepuszczalne, np. utwardzone kruszywem.
- 3.4. Łopaty wirników wyposażyć w System Ząbkowania Krawędzi Spływowej (TES).

II. Stwierdzam konieczność zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w następującym zakresie:

- 2.1 Niniejszą decyzją zobowiązuje się inwestora do bezzwłocznego rozpoczęcia monitoringu inwestycyjnego aktywności ornito- oraz chiropterofauny – już na etapie inwestycyjnym związanym z uruchomieniem (rozwrochem) turbin wiatrowych. Następnie należy kontynuować monitoring porealizacyjny po oddaniu inwestycji do użytkowania według poniższych zaleceń:
- a) raport z monitoringu porealizacyjnego powinien zostać zrealizowany w sposób analogiczny do monitoringu przedinwestycyjnego, w szczególności obejmując wskazanie celu monitoringu, informacji o przedmiocie monitoringu (gatunek, grupa ekologiczna lub systematyczna organizmów, siedliska gatunków), terminu wykonania monitoringu, zakresu monitoringu (obszar monitoringu), metodyki badań (lokalizacja stanowisk, terminy dokumentacji stanu, przyjęte wskaźniki dokumentujące zasoby i stan procesów ekologicznych dla przedmiotu monitoringu), rozwiązań w zakresie sprawozdawczości monitoringu (termin przedkładania organowi ochrony środowiska wyników monitoringu poinwestycyjnego, formę przekazywania ww. wyników), wyników badań, oceny stanu zachowania i perspektyw przedmiotu monitoringu (opis zasobów populacji/siedliska przyrodniczego, opis warunków ekologicznych, obserwowane zmiany, opis perspektyw zachowania, celowość i propozycja działań ochronnych).
 - b) monitoringiem inwestycyjnym należy objąć okres uruchamiania (rozwrochu) poszczególnych turbin wiatrowych, przy współpracy i udziale nadzoru ornitologicznego,
 - c) monitoring porealizacyjny należy realizować po oddaniu elektrowni wiatrowej do użytkowania i realizować trzykrotnie w ciągu 5 lat po oddaniu zespołu elektrowni wiatrowych do eksploatacji, w latach wybranych przez ekspertów – ornitologa i chiropterologa (np. w latach 1, 2, 5 lub 1, 3, 5) z zastosowaniem obowiązującej metodyki.
 - d) należy przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie wyniki monitoringu wraz z propozycją działań zapobiegawczych i/lub minimalizujących, w razie zaistnienia takiej konieczności, w postaci:
 - raportów okresowych, w terminie 3 miesięcy od zakończenia danego roku badań;
 - raportów końcowych (podsumowujących cały cykl badawczy) – w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu badań dla danego zasobu środowiska.
 - e) raporty okresowe i końcowe z monitoringu danego zasobu środowiska należy redagować w układzie dwóch części: pierwsza część – wyniki badań z danego okresu; druga – porównanie wyników z ustaleniami zawartymi w raporcie stanowiącym podstawę wydania niniejszej decyzji oraz wynikami badań prowadzonych w poprzednich latach, celem przeprowadzenia prawidłowej oceny wpływu przedsięwzięcia na określony zasób środowiska.
 - f) program monitoringu wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tut. organowi, powinien być opracowany przez ekspertów ornitologa i chiropterologa z udokumentowanym doświadczeniem i następnie przedstawiony do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed rozpoczęciem jego prowadzenia i uruchomieniem elektrowni. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.

2.2 Po oddaniu inwestycji do użytkowania niniejszą decyzją zobowiązuje się inwestora do przeprowadzenia monitoringu śmiertelności ornito- oraz chiropterofauny według poniższych zaleceń:

- a) raport z monitoringu śmiertelności powinien obejmować w szczególności:
- określenie metodyki prowadzonych poszukiwań, tj. wskazanie liczebności i częstotliwości kontroli terenowych, wskazanie wyznaczonego obszaru poszukiwań wraz z uzasadnieniem oraz liczby skontrolowanych turbin, wskazanie przebiegu transektów wykorzystywanych w czasie kontroli, wskazanie ewentualnych trudności w prowadzeniu poszukiwań (np. występowanie w granicach wyznaczonego buforu badań terenów trudno dostępnych),
 - określenie zakresu zebranych informacji, tj. oznaczeń skontrolowanych turbin, procentowego udziału skontrolowanej powierzchni pod każdą z turbin,
 - przedstawienie zebranych informacji dot. potencjalnych ofiar, tj. gatunek (z możliwie dużą dokładnością), wiek i płeć (jeśli to możliwe uwzględniając stan rozkładu ciała), współrzędne geograficzne, oznaczenie turbiny, odległość od turbiny, dokumentacja fotograficzna, ewentualne dodatkowe informacje i uwagi,
 - przedstawienie oceny skali zmian, jakie wystąpiły w środowisku (w szczególności w kontekście lokalnych populacji poszczególnych gatunków) oraz dokonanie obliczeń rzeczywistej śmiertelności ptaków. W analizie możliwe jest wykorzystanie również testów pomocniczych, np. skuteczności wyszukiwania ofiar czy tempa znikania ofiar.
- b) program monitoringu śmiertelności wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tut. organowi, powinien być opracowany przez eksperta ornitologa oraz eksperta chiropterologa z udokumentowanym doświadczeniem i następnie przedstawiony do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed rozpoczęciem jego prowadzenia i uruchomieniem elektrowni. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.

2.3 Przedmiotem monitoringów inwestycyjnego, porealizacyjnego oraz śmiertelności powinny być:

- gatunki ptaków szczególnie wrażliwe na oddziaływanie farm wiatrowych, w tym należące do następujących grup taksonomicznych: blaszkodziobe *Anseriformes*, perkozy *Podicipediformes*, żurawiowe *Gruiformes*, siewkowe *Charadriiformes*, bocianowe *Ciconiiformes*, szponiaste *Accipitriformes*, sokołowe *Falconiformes*, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków ptaków dla których powołano strefy ochrony, rozrodu i regularnego przebywania ptaków, zlokalizowanych w odległości do 3 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia,
- gatunki będące przedmiotem ochrony w obszarach Natura 2000 i będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej,
- gatunki zagrożone, rzadko spotykane i chronione prawnie,
- integralność obszarów Natura 2000, rozumiana jako spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono te obszary,
- inne gatunki, grupy ekologiczne organizmów lub procesy ekologiczne istotne dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze (wskaźnikowe, cenne ze względu na znaczenie dla ochrony walorów przyrodniczych, krajobrazowych lub użytkowych);

2.4 Monitoringi inwestycyjny, porealizacyjny i śmiertelności winny w szczególności:

- ocenić skuteczność zastosowanego całorocznego automatycznego detekcyjno-reakcyjnego systemu wykrywania oraz płoszenia ptaków szponiastych;
- ocenić skuteczność zastosowanych działań minimalizujących w stosunku do chiropterofauny.
- określić, czy eksploatacja przedsięwzięcia spowoduje zmiany w składzie gatunkowym ptaków oraz nietoperzy występującej w otoczeniu przedsięwzięcia,
- ocenić rzeczywisty poziom śmiertelności ptaków i nietoperzy w wyniku zderzeń z turbinami wiatrowymi, z identyfikacją składu gatunkowego lub grup ptaków/nietoperzy, ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów ochrony w OSO/SOO Natura 2000, podczas nocnych i dziennych przelotów,
- ocenić zmiany zachodzące w ekosystemach zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia,
- ocenić wykorzystanie przestrzeni powietrznej przez ptaki, w tym ocenić wpływ inwestycji na korytarze migracyjne, z uwzględnieniem występowania najbliższych żerowisk i noclegowisk;
- ocenić wpływ farmy na ptaki lęgowe, objętych cenzusem w skali lokalnej oraz w skali krajowej;
- ocenić wpływ farmy na awifaunę terenów chronionych i cennych przyrodniczo, w tym określić znaczenia planowanej inwestycji dla utrzymania właściwego stanu ochrony obszarów objętych ochroną prawną (zwłaszcza OSOP Natura 2000, IBA oraz innych obszarów, dla których przedmiotami ochrony są ptaki) oraz innych cennych dla ptaków obszarów (np. ostoi ptaków o randze regionalnej).

2.5 Wyniki monitoringów porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności ornitofauny oraz chiropterofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na poszczególne grupy zwierząt. W przypadku ptaków za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. Z kolei w przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych, inwestycyjnych oraz monitoringów śmiertelności. W przypadku uznania znacząco negatywnego wpływu na poszczególne gatunki zwierząt Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy o oś w związku z art. 362 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.).

III. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

IV. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej

Nakłada się obowiązek przeprowadzenia analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiary kontrolne należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych uwzględnionych w przeprowadzonej analizie – tj. po uruchomieniu 6 turbin wiatrowych objętych niniejszą decyzją oraz 2 turbin wiatrowych projektowanych w ramach Farmy Wiatrowej Kicko. W przypadku, gdyby zrezygnowano z realizacji sąsiadującej inwestycji bądź jej realizacja znacząco się opóźniła należy przeprowadzić wstępną analizę akustyczną obejmującą 6 turbin objętych niniejszą decyzją, a po ewentualnej realizacji 2 kolejnych turbin należy powtórzyć badania w tym zakresie. Pomiary w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiary należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tutaj. Organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

V. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

Integralną częścią niniejszej decyzji jest załącznik stanowiący charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, w myśl art. 82 ust. 3 ustawy ooś.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 września 2023 r. Pan Artur Lachowicz, członek zarządu EW Kicko Sp. z o.o., wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, realizowanej pod nazwą Farma Wiatrowa Kicko 2.*

Do przedmiotowego wniosku dołączono m.in.: kartę informacyjną przedsięwzięcia (3 egz. wraz z ich zapisem na elektronicznych nośnikach danych), poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej i mapę z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem uiszczenia opłaty skarbowej oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Po analizie przedłożonej dokumentacji po kątem formalnym tutejszy organ, pismem z dnia 05 października 2023 r., wezwał inwestora do uzupełniania dokumentacji poprzez przedłożenie wypisów

z ewidencji gruntów wydanych przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków – pozwalających na ustalenie stron postępowania; przedłożenie poświadczona przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz przewidywany obszar w formacie .pdf (*Portable Document Format*) lub .tiff (*Tag Image File Format*) oraz ponowną analizę zgodności planowanej lokalizacji turbin wiatrowych z uwarunkowaniami wynikającymi z przepisów Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 724 z późn. zm.). W dniach 23 października 2023 r. oraz 26 października 2023 r. inwestor przedłożył wymagane uzupełnienia w części, w tym dodatkowo przedłożył zaktualizowaną kartę informacyjną przedsięwzięcia. Ponadto, pismem z dnia 09 listopada 2023 r. wystąpiono o wydłużenie terminu na złożenie pozostałej części uzupełnień. Pismem z dnia 13 listopada 2023 r. tutejszy organ pozytywnie ustosunkował się do powyższego wniosku. Dokumentacja została ostatecznie uzupełniona pod względem formalnym w dniu 21 listopada 2023 r.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 z późn. zm.), wpisuje się w katalog przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b, tj. instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5: b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m. Według ww. rozporządzenia przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany. Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy ooś, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana inwestycja realizowana będzie na terenie gminy Stara Dąbrowa. Wobec powyższego, stosownie do zapisów art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r ustawy ooś organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Będąc zatem w posiadaniu wniosku kompletnego pod względem formalnym, tutejszy organ na podstawie przedłożonej dokumentacji określił krąg postępowania i obwieszczeniem z dnia 23 listopada 2023 r., znak: WONS.420.27.2023.MF.3, zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie oraz o przysługujących im uprawnieniach wskazując, że osoby, którym przysługuje status strony mają możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się w przedmiotowej sprawie osobiście lub na piśmie. Tym samym zapewniono stronom możliwość udziału w postępowaniu. Obwieszczenie zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń tutejszego urzędu, jak również upublicznione w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach Stara Dąbrowa, Marianowo i Chociwel. Ponadto poinformowano, iż o kolejnych etapach postępowania strony zawiadamiane będą poprzez obwieszczenia publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej.

W związku z tym, że przedłożona dokumentacja umożliwiała rozstrzygnięcie, czy dla planowanej inwestycji wymagane jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt. 2 oraz 4, pismami z dnia 23 listopada 2023 r. wystąpił do Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie o wyrażenie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz ewentualnego określenia zakresu raportu.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie, pismem z dnia 11 grudnia 2023 r., znak ZNS.7040.1.64.2023, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania

przedsięwzięcia na środowisko i określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 30 listopada 2023 r., znak SZ.ZZŚ.3.4901.214.2023.OS Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i jednocześnie określił warunki realizacji przedsięwzięcia – przedmiotowe warunki zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji w pkt 2 ppkt. 2.16. W decyzji nie uwzględniono warunków wynikających bezpośrednio z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 z późn. zm.), tj. warunków wskazanych w pkt 2, 3, 5 oraz 6 ww. opinii organu współdziałającego.

Z uwagi na zakres inwestycji oraz jej potencjalny wpływ na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, biorąc pod uwagę opinie ww. organów, postanowieniem z dnia 21 grudnia 2023 r., znak WONS.420.27.2023.MF.7, stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia i jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Wśród rozpatrywanych kryteriów związanych z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia o konieczności przeprowadzenia oceny przesądziły w szczególności potencjalne oddziaływanie na chronione gatunki ptaków, potencjalne oddziaływanie w zakresie emisji hałasu i tzw. migotania cienia oraz wpływ na walory krajobrazowe. O przebiegu prowadzonego postępowania, w tym wydaniu ww. postanowienia strony zostały powiadomione obwieszczeniem z dnia 21 grudnia 2023 r. – znak WONS.420.11.2023.MF.8. Żadna ze stron nie złożyła zażalenia na ww. postanowienie.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 09 lutego 2024 r., znak WONS.420.27.2023.MF.9, zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy ooś zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu niniejszego przedsięwzięcia na środowisko, o czym strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z dnia 15 lutego 2024 r. – znak: WONS.420.27.2023.MF.11.

Pismem z dnia 10 lipca 2025 r. inwestor przedłożył do tutejszego urzędu raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wraz załącznikami, jak również zapis ww. dokumentów w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych.

W związku z powyższym, na skutek ustąpienia przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie, przed podjęciem dalszych czynności administracyjnych zmierzających do jego zakończenia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, działając z urzędu, postanowieniem z dnia 21 lipca 2025 r., znak WONS.420.27.2023.MF.13, podjął postępowanie administracyjne. Strony postępowania zostały zawiadomione o powyższym poprzez obwieszczenie z dnia 21 lipca 2025 r. – znak WONS.420.27.2023.MF.14. Przedmiotowe obwieszczenie zostało umieszczone w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na tablicy ogłoszeń tutejszego urzędu, jak również w sposób zwyczajowo przyjęty w gminach Stara Dąbrowa, Marianowo, Chociwel oraz Stargard.

Analiza przedłożonej dokumentacji wskazała na błędy formalne uniemożliwiające dalsze prowadzenia postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym pismem z dnia 21 lipca 2025 r., znak WONS.420.11.2023.MF.16, wezwano inwestora do uzupełnienia przedmiotowej dokumentacji poprzez:

- przedłożenie raportu ooś w formie pisemnej dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z jego zapisem w formie elektronicznej dla każdego organu opiniującego i uzgadniającego;
- przedłożenie mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie – zgodnie z dyspozycją ustawy ooś,

- przedstawienie dokładnej lokalizacji poszczególnych turbin wiatrowych w postaci warstwy wektorowej (w formacie shp. lub gpgk.),
- potwierdzenie aktualności zapisów Uchwały Nr XVI/111/08 Rady Gminy Stara Dąbrowa z dnia 24.04.2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stara Dąbrowa dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach Kicko, Stara Dąbrowa, Nowa Dąbrowa (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2008 r. Nr 57 poz. 1300 – dalej jako MPZP).

Pismem z dnia 30 lipca 2025 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 31 lipca 2025 r.) inwestor przedłożył wymagane uzupełnienia.

W związku z powyższym tutejszy organ przystąpił do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, które zgodnie z przepisami ustawy ooś obejmuje w szczególności weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii/uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

W toku prowadzonego postępowania, pismem z dnia 22 sierpnia 2025 r. (znak WONS.420.27.2023.MF.17) wezwano inwestora do merytorycznego uzupełnienia informacji przedstawionych w raporcie ooś poprzez:

- jednoznaczne wskazanie i potwierdzenie czy zakres planowanego przedsięwzięcia objętego niniejszym postępowaniem obejmuje wykonanie infrastruktury przesyłowej, przyłączeniowej lub innej zlokalizowanej poza obszarem działki o nr 310/6 obr. Kicko,
- przedstawienie analizy oddziaływania na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008 zinwentaryzowane w ramach prowadzonego monitoringu (tj. bielika, kanię rudą, błotniaka stawowego oraz żurawia) ze szczególnym uwzględnieniem potencjalnego oddziaływania na cele ochrony wynikające z planu zadań ochronnych ustanowionego dla ww. obszaru Natura 2000,
- przedstawienie właściwych merytorycznie propozycji działań mających na celu zapobieganie oraz ograniczanie negatywnych oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko oraz ich uzasadnienie, w szczególności na etapie eksploatacji przedsięwzięcia,
- rozważenie zastosowania nowych wariantów realizacji z uwzględnieniem systemów detekcyjno-reakcyjnych na turbinach wiatrowych – jako działania minimalizującego w zakresie potencjalnego oddziaływania na ornitofaunę.

Pismem z dnia 09 września 2025 r. (data wpływu do tutejszego urzędu 10 września 2025 r.) inwestor przedłożył stosowne uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu ooś.

Po przeanalizowaniu przedłożonych uzupełnień uznano, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy umożliwia wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. W ramach prowadzonego postępowania tutejszy organ:

- pismem z dnia 03 października 2025 r. wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w związku z opinią ww. organu wyrażoną na wcześniejszym etapie postępowania,
- pismem z dnia 03 października 2025 r. wystąpił do Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie z zapytaniem czy ww. organ podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie. Wystąpienie do organu właściwego w zakresie oceny wodnoprawnej – pomimo wcześniejszej opinii o odstąpieniu od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynikało z niewielkiej zmiany zakresu przedsięwzięcia związanego z rozmieszczeniem projektowanych turbin wiatrowych.

Organ inspekcji sanitarnej pismem z dnia 04 listopada 2025 r., znak ZNS.9022.5.8.2025, zaopiniował pozytywnie możliwość realizacji ww. przedsięwzięcia. Z kolei organ właściwy w zakresie oceny wodnoprawnej w piśmie z dnia 09 października 2025, znak SZ.ZZŚ.3.4901.214.1.2023.OS wskazał m.in. że zmniejszenie zakresu przedsięwzięcia poprzez wyłączenie jednej z działek inwestycyjnych nie wpływa na zajęte przez ww. organ stanowisko w sprawie.

W związku z powyższym tutejszy organ, na podstawie art. 33 ust. 1 w związku z art. 79 ustawy ooś, obwieszczeniem z dnia 07 listopada 2025 r., znak WONS.420.27.2023.MF.20, zawiadomił społeczność o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a także możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w terminie 30 dni, tj. od dnia 13 listopada 2025 r. do dnia 15 grudnia 2025 r. (włącznie). Wskazane obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ponadto, pismem z dnia 07 listopada 2025 r. (znak WONS.420.27.2023.MF.22), przedmiotowe obwieszczenie zostało przesłane do urzędów gmin: Stara Dąbrowa, Marianowo, Chociwel i Stargard – w celu zamieszczenia na tablicy ogłoszeń tych urzędów i/lub powiadomienia społeczności w inny zwyczajowo przyjęty w organie sposób. Inwestor został poinformowany o powyższym zawiadomieniem z dnia 07 listopada 2025 r. – znak WONS.420.27.2023.MF.23. W przedmiotowej sprawie, w określonym powyżej terminie, nie wpłynęły żadne uwagi oraz wnioski, jak również nie skorzystano z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Następnie, na podstawie art. 10 Kpa zawiadomieniem z dnia 22 grudnia 2025 r., znak: WONS.420.27.2023.MF.26 poinformowano wnioskodawcę, a obwieszczeniem z dnia 22 grudnia 2025 r., znak: WONS.420.27.2023.MF.24, zawiadomiono pozostałe strony postępowania, o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. We wskazanym terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia żadna ze stron nie wypowiedziała się i nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałami i dowodami zebranymi podczas prowadzonego postępowania.

Przedłożone w sprawie dokumenty dały podstawę do oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz do zdefiniowania warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniających ochronę środowiska, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących przepisów w tym zakresie. Niniejsza decyzja została wydana w oparciu o art. 104 Kpa stanowiący, iż załatwienie sprawy przez organ administracji publicznej odbywa się przez wydanie decyzji oraz na podstawie zebranego podczas postępowania materiału dowodowego, jak również w oparciu o art. 84 ustawy ooś, zgodnie z którym w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia tej oceny, a załącznikiem do decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

Planowana inwestycja obejmuje budowę sześciu turbin wiatrowych, które – wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną – będą wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, a więc „czystej” energii. Zakłada się, że każda z elektrowni osiągnie moc znamionową do 3000 kW (3 MW) - planowana łączna moc Farmy Wiatrowej Kicko 2 wynosi 18 MW. Planuje się instalację turbin wiatrowych o następujących parametrach technicznych:

- moc znamionowa turbin – do 3000 kW każda
- średnica rotora – do 131 m
- wysokość wieży do piasty – do 91 m
- wysokość całkowita – do 150 m n.p.t.
- typ konstrukcji masztu – rurowy, stalowy
- ilość skrzydeł wirnika – 3 (obracane zgodnie z ruchem wskazówek zegara).

Szczegółowy parametry instalacji oraz zakres przedsięwzięcia został przedstawiony w charakterystyce przedsięwzięcia, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

W myśl art. 80 ust. 2 ustawy ooś decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że lokalizacja

projektowanych turbin wiatrowych nastąpi w miejscu objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przyjętego na mocy *Uchwały nr XVI/111/08 Rady Gminy Stara Dąbrowa z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stara Dąbrowa dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach Kicko, Stara Dąbrowa, Nowa Dąbrowa*. W związku z powyższym należy wskazać, że całość przedsięwzięcia zostanie zrealizowana zgodnie z założeniami MPZP, w szczególności:

- a) elektrownie wiatrowe oraz place montażowe zlokalizowano w granicy terenu elementarnego E/R z podstawowym przeznaczeniem określonym jako *obszar lokalizacji do 13 wież elektrowni wiatrowych o mocy od 1,5MW do 3,0 MW o łącznej mocy nie przekraczającej 40 MW – poza lokalizacją elektrowni wiatrowych użytkowanie wyłącznie rolnicze z zakazem lokalizacji zabudowy mieszkaniowej lub innej przeznaczonej na stały pobyt ludzi*
- b) elektrownie wiatrowe (wieża i fundament) zostały zlokalizowane z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy,
- c) odległość pomiędzy wieżami projektowanych elektrowni wiatrowych wynosi ponad 300 m,
- d) projektowana wysokość wieży elektrowni wiatrowych wynosi do 91 m przy dopuszczalnej 110,0 m,
- e) projektowana wysokość skrajnego punktu wirnika w pozycji pionowej wynosi do 150 m – co jest zgodne z maksymalną dopuszczalną wartością,
- f) wszystkie elementy konstrukcji wieży i turbiny zostaną pomalowane w kolorach pastelowych, nie kontrastującym z otoczeniem, powierzchnia obiektu matowa – bez refleksów świetlnych, przy uwzględnieniu wymaganego przepisami odrębnymi sposobu oznakowania przeszkód lotniczych,
- g) zastosowane zostanie oznakowanie przeszkodowe dzienne i nocne zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- h) na gondoli zostanie umieszczone jedynie logo producenta lub właściciela.

Również pozostałe elementy infrastruktury (stałe drogi serwisowe, linie elektroenergetyczne, stacja elektroenergetyczna) zostaną zlokalizowane w granicach terenów elementarnych dopuszczających tego typu zagospodarowanie terenu oraz zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317 – dalej jako ustawa wiatrakowa) *w przypadku lokalizowania, budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej jest równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, chyba że plan miejscowy określa inną odległość, wyrażoną w metrach, jednak nie mniejszą niż 700 metrów*. Ustanowiony dla terenu inwestycyjnego MPZP nie określa w sposób literalny ww. odległości. Niemniej jednak należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust 2 pkt. 1-2 Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553 z późn. zm. – dalej jako ustawa zmieniająca) *Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej: 1) nie stosuje się wymogów określenia odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wymogów, o których mowa w art. 4a ust. 1 i 2 oraz art. 4c ustawy zmienianej w art. 1, oraz wymogów, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 700 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej*. W dalszej kolejności należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 7. ust. 2 ustawy zmieniającej *miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, zwane dalej "planami miejscowymi"*,

obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc. Ponadto, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ww. ustawy zmieniającej: *Ponadto celem tego przepisu jest zapewnienie, że obszary przeznaczone na inwestycje wiatrowe w planach będących w mocy w dniu wejścia w życie ustawy odległościowej (...) nie zostaną wykluczone z możliwości wydania dla nich decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub pozwolenia na budowę (...).* Po wprowadzonej zmianie odległość dla decyzji i pozwoleń nie jest liczona od granicy obszaru w planie, a od odpowiednio granicy obszaru przeznaczonego pod lokalizację elektrowni wiatrowej lub okręgu opisanego na wieży elektrowni wiatrowych, którego średnicą jest średnica wirnika wraz z łopatom. Tym samym, jeżeli obszar lub sama elektrownia będzie spełniać wymagania odległościowe, może ona powstać w granicach większego obszaru określonego w planie, który w całości ich nie spełnia (Druk sejmowy nr 2938 z 14 lipca 2022 r., <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2938>). Tym samym odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia na etapie postępowania zmierzającego do wydania decyzji oś może nastąpić wyłącznie w przypadku faktycznego niezachowania wymaganej odległości 700 m od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej – wyliczonej zgodnie z przedstawioną powyżej metodyką – przy czym bez znaczenia pozostaje czy MPZP obowiązujący przed wejściem w życie ww. ustawy literalnie wskazuje tę wartość. Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że przedłożony wyrys z MPZP zawiera precyzyjny przebieg granic poszczególnych terenów elementarnych (w tym terenów elementarnych przeznaczonych pod lokalizację turbin wiatrowych – symbol E/R). Zastosowanie przepisów dotyczących sposobu określania odległości farmy wiatrowej od zabudowań – które wynikają z art. 5 ustawy wiatrakowej – umożliwia zatem wyznaczenie lokalizacji dla poszczególnych turbin w granicach właściwego terenu elementarnego, przy jednoczesnym zachowaniu odległości 700 m od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej – tym samym w stanie faktycznym lokalizacja przedsięwzięcia wypełnia obowiązujące obostrzenia w tym zakresie. Zgodnie z przedstawionymi informacjami (*Analiza akustyczna – Farma Wiatrowa Kicko 2* stanowiąca załącznik do raportu oś, s. 14) odległości poszczególnych turbin wiatrowych od najbliższych budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej będą wynosić od 771 m do 1351 m. Tym samym należy uznać, że analizowane przedsięwzięcie będzie zgodne z zapisami obowiązującego na analizowanym terenie MPZP, jak również będzie spełniać obowiązujące na dzień wydania niniejszej decyzji wymogi odległościowe.

Planowane przedsięwzięcie będzie zlokalizowane na terenie gminy Stara Dąbrowa, w powiecie stargardzkim, w woj. zachodniopomorskim. Poszczególne turbiny wiatrowe zostaną posadowione w granicy działki ewidencyjnej o nr 310/6 obr. Kicko w gm. Stara Dąbrowa. Szczegółowa lokalizacja (uwzględniająca współrzędne geograficzne) została wskazana również w poniższej tabeli:

Nr elektrowni	Układ współrzędnych „2000” strefa 5	
	X	Y
EW3	5917996.135	5508959.261
EW4	5917768.276	5508754.75
EW5	5917814.824	5508453.461
EW6	5917618.544	5508201.146
EW7	5917511.093	5508485.196
EW8	5917315.255	5508219.308

Teren przedsięwzięcia stanowi jednolity płat terenu. Większość obszaru przedsięwzięcia zajmują uprawy rolne, o intensywnym użytkowaniu. Teren jest monotony krajobrazowo o charakterze agrocenozy. Na większości obszaru brak zakrzewień i zadrzewień śródpolnych. Wzdłuż wschodniej granicy biegnie droga gminna z pojedynczymi oddalonymi od siebie drzewami dębu szypułkowego

i klonu zwyczajnego. Granicę zachodnią tworzy nieużytek wzdłuż rowu, w postaci zespół krzewów i drzew oraz niewielki płat łąki. Granicę północną tworzy częściowo las, a częściowo agrocenoza, zaś południową częściowo kompleks leśny, w mniejszym stopniu użytki rolne. Zakrzewienia i zadrzewienia stanowią gatunki pospolite nie objęte ochroną m.in.: dąb szypułkowy, olcha czarna, brzoza brodawkowata, sosna zwyczajna, wierzby siwa, bez czarny. Nie stwierdzono występowania objętych ochroną gatunków roślin oraz siedlisk roślinnych

W toku prowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia, wnioskodawca w przedłożonym raporcie o oś szczegółowej analizie poddał dwa warianty realizacji przedmiotowej inwestycji, tj. wariant inwestorski oraz racjonalny wariant alternatywny. Jednocześnie przeprowadzona analiza doprowadziła do konkluzji, zgodnie z którą wariant inwestorski uznano za wariant najkorzystniejszy dla środowiska. Należy również wskazać, że realizacja elektrowni wiatrowych obarczona jest licznymi ograniczeniami pod względem lokalizacyjnym, w tym omówionymi powyżej ustaleniami MPZP czy wymogami odległościowymi. W związku z powyższym możliwość wariantowania pod względem lokalizacyjnym w praktyce ograniczona jest do minimum. W opinii tutejszego organu przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi właściwościami (w tym technicznymi) jego poszczególnych elementów. Z kolei "alternatywność" oznacza, że przedstawiony wariant musi się różnić od wariantu inwestorskiego w zakresie oddziaływania na środowisko oraz może zostać wskazany przez organ właściwy do wydania decyzji jako wariant w oparciu o który należy zrealizować przedsięwzięcie. Podstawową różnicą technologiczną w przedstawionych i przeanalizowanych wariantach realizacji przedsięwzięcia jest zastosowanie w wariantcie inwestorskim technologii TES, tj. systemu ząbkowania krawędzi spływowej w łopatach turbin wiatrowych. Technologia stosowana w łopatach turbin wiatrowych, która poprawia ich wydajność aerodynamiczną. Ząbkowanie na krawędzi spływowej redukuje opór powietrza oraz zmniejsza hałas generowany podczas pracy turbiny. Dzięki zastosowaniu tego systemu, turbiny mogą osiągać lepsze parametry energetyczne, co prowadzi do zwiększenia efektywności w pozyskiwaniu energii z wiatru. Dodatkowo, technologia TES może przyczynić się do zmniejszenia wpływu turbin na otoczenie, min. redukuje generowany hałas. Jego zastosowanie pozwala obniżyć poziom generowanego przez pojedynczą turbinę wiatrową hałasu o ok. 1,5 dB. Zgodnie z przedstawioną analizą akustyczną (stanowiącą załącznik do raportu o oś) poziom mocy akustycznej planowanych do realizacji turbin wyniesie 104,9 dB, z kolei taka sama turbina bez zastosowania technologii TES charakteryzuje się poziomem mocy akustycznej wynoszącym 106,4 dB – co zwłaszcza w ujęciu skumulowanym związane byłoby z istotnym zwiększeniem uciążliwości akustycznych generowanych przez projektowaną elektrownie wiatrową. W związku z powyższym zasadna jest konkluzja, że wariant inwestorski (zakładający zastosowanie technologii TES) jest jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Ponadto, należy wskazać, że przeprowadzona analiza wariantowa spełnia wymogi określone w art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy o oś.

Etap realizacji przedsięwzięcia będzie wiązał się z przekształceniem części terenu w powierzchnie nierolnicze – jako że zachodzi konieczność wykonania niezbędnych elementów infrastruktury, w tym place fundamentowe (fundamenty pod turbiny wiatrowe oraz opcjonalnie GPO), place montażowe, drogi dojazdowe. Prace rozpoczną się od zebrania warstwy gleby w miejscach lokalizacji EW pod fundamenty, placów montażowych i składowych, stacji transformatorowych, dróg i linii kablowych. Zebrana zostanie warstwa powierzchniowa gleby oraz głębsze warstwy ziemi. Prace ziemne są niezbędne do przygotowania odpowiedniego podłoża dla fundamentów, placów i dróg oraz ewentualnej niwelacji terenu. Zebrana zostanie też ziemia z wykopów do ułożenia systemu okablowania FW (kable energetycznych, światłowodowych). Planowane jest wykonanie fundamentów w kształcie koła lub wielokąta foremego. Dla projektowanej inwestycji wstępnie przyjęto powierzchnie fundamentu wynoszące ok. 0,09 ha, co w związku z realizacją 6 turbin wiatrowych daje powierzchnię

ok. 0,54 ha. Zatem powierzchnia fundamentów będzie stanowiła ok. 0,33 % powierzchni działki. Wolne przestrzenie wykopu pod fundament, po jego zbudowaniu, będą zasypane ziemią pozyskaną wcześniej z wykopu. Pod fundamenty ewentualnego GPO wstępnie planuje się wykorzystanie powierzchni 0,6 ha, wielkość może się zmienić w zależności od warunków przyłączeniowych operatora oraz warunków technicznych projektanta. Place montażowe będą położone przy terenie budowy fundamentów. Ich zadaniem jest stworzenie odpowiedniego podłoża do ustawienia dźwigów oraz magazynowania elementów elektrowni wiatrowych (części wież, gondola, łopaty). Ze względu na dużą masę sprzętu budowlanego i elementów konstrukcyjnych, place muszą spełniać założenia techniczne określone przez producenta EW oraz normy techniczne i BHP. Po zdjęciu warstwy gruntu, podłoże będzie niwelowane i utwardzane. Szczyt placów będzie utwardzony warstwami tłucznia o zmiennej granulacji, dostosowanej do wymaganej nośności. W skład Farmy Wiatrowej Kicko 2 będzie wchodzić również wewnątrz sieć komunikacyjna w postaci dróg dojazdowych wraz z łukami do każdej turbiny wiatrowej. Szerokość jezdni dróg wyniesie ok. 4,5 – 5 m. Budowa dróg dojazdowych będzie warstwowa. Na warstwie gruntu rodzimego, po zebraniu warstwy wierzchniej, w zależności od potrzeb i warunków geotechnicznych zostanie umieszczona warstwa geowłókniny lub geosiatki oddzielającej wyższe poziomy od warstwy odsączającej gruntu rodzimego. Szacowana łączna długość układu dróg dojazdowych wynosi ok. 1,82 km, co przy wstępnym założeniu szerokości dróg 4,5 m, daje powierzchnię ok. 0,85 ha (0,52 % działki).

W związku z powyższym zakresem prac etap realizacji ten będzie wiązał się z wystąpieniem emisji i oddziaływań charakterystycznych dla prac budowlanych oraz montażowych. Nastąpi zatem niezorganizowana emisja zanieczyszczeń do powietrza spowodowana pracą maszyn i urządzeń budowlanych oraz środków transportowych. Niemniej jednak wykorzystywane maszyny i urządzenia będą spełniać obowiązujące normy w zakresie emisji spalin, jak również będą to urządzenia sprawne technicznie. Ponadto, zostanie zagwarantowana właściwa organizacja prac, obejmująca m.in. ograniczenie czasu pracy maszyn, w szczególności na tzw. biegu jałowym. W celu ograniczenia emisji pyłów plac budowy i drogi dojazdowe utrzymywane będą w stanie ograniczającym pylenie. Realizacja przedsięwzięcia nie będzie również związana z wystąpieniem ponadnormatywnych oddziaływań na klimat akustyczny – co będzie wynikać w szczególności z realizowania prac wyłącznie w porze dnia (tj. w godzinach 06:00-22:00) oraz wykorzystywaniu maszyn i urządzeń spełniających obowiązujące normy w zakresie emisji hałasu. Wykonanie prac ziemnych niezbędnych dla realizacji przedsięwzięcia będzie się również wiązać z oddziaływaniem na środowisko gruntowo-wodne. Zgodnie z przedstawionymi w dokumentacji informacjami powierzchnia prac ziemnych zostanie ograniczona do niezbędnego minimum. Ponadto, po wykonaniu instalacji przyłączeniowych czy linii kablowych teren zostanie przywrócony (w miarę możliwości) do stanu pierwotnego. W celu ochrony środowiska wodnego (w tym wód powierzchniowych lub podziemnych) zaplecza budowy i place postojowe zostaną wyposażone w sorbenty służące natychmiastowej neutralizacji potencjalnych awaryjnych wycieków substancji ropopochodnych. Ponadto, prace będą realizowane w sposób minimalizujący tworzenie się zastoisk i innych zagłębień terenu, w których może stagnować woda w trakcie prowadzenia robót. Niezbędne do wykonania wykopy będą również zabezpieczone przed zanieczyszczeniami. Należy również wskazać, że planowane przedsięwzięcie nie będzie realizowane na obszarach, które charakteryzowałby się skomplikowanymi warunkami hydrogeologicznymi. Wody opadowe i roztopowe będą odprowadzane bezpośrednio do gruntu, z kolei ścieki bytowe zbierane będą do przenośnych sanitariatów obsługiwanych przez wyspecjalizowane w tym zakresie firmy.

Najistotniejszymi uciążliwościami na etapie eksploatacji przedsięwzięcia będą emisja hałasu, generowanie efektów optycznych (w szczególności tzw. zjawisko migotania cienia), wytwarzanie odpadów czy emitowanie promieniowania elektromagnetycznego. W kontekście emisji hałasu należy wskazać zarówno na eksploatację turbin wiatrowych, jak i stacji elektroenergetycznej, przy czym emisja pochodząca z turbin ma zasadnicze znaczenie dla oceny oddziaływania na klimat akustyczny.

Podstawowym parametrem determinującym oddziaływanie pozostaje maksymalna moc akustyczna turbiny, a w dalszej kolejności jej wysokość. W przypadku analizowanego przedsięwzięcia wszystkie projektowane turbiny charakteryzują się mocą akustyczną 104,9 dB, z kolei ich maksymalna wysokość to do 150 m (przy wysokości umieszczenia piasty wirnika na wysokości do 91 m). Kolejnym z czynników wpływających na uciążliwość akustyczne jest odległość poszczególnych turbin od najbliższych terenów chronionych akustycznie, która będzie mieścić się w przedziale 771 m do 1351 m. W kontekście określenia obszarów potencjalnie narażonych na emisję hałasu należy wskazać na zabudowania w miejscowości Kicko, zlokalizowane na północny zachód od planowanego terenu inwestycyjnego. Inne zabudowania zlokalizowane w gm. Stargard oraz gm. Marianowo – nie znajdują się w zasięgu nawet potencjalnego oddziaływania akustycznego. Odnosząc się do klasyfikacji powyższych terenów, która ma na celu określenie obowiązujących dopuszczalnych norm emisji hałasu należy wskazać, że jeden z wyznaczonych do analizy punktów immisji został zakwalifikowany jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (dla którego normy emisji hałasu wynoszą 50 dB w porze dnia oraz 40 dB w porze nocy), zaś pozostałe 4 jako teren zabudowy zagrodowej (dla której normy emisji hałasu wynoszą 55 dB w porze dnia oraz 45 dB w porze nocy). Uzyskana na podstawie analizy uwzględniającej przedstawione powyżej parametry projektowanej instalacji, jak również dodatkowe zmienne (tło akustyczne, współczynnik tłumienia gruntu) oraz efekt kumulacji (w szczególności z projektowaną Farmą Wiatrową Kicko obejmującą 2 dodatkowe turbiny – przedsięwzięcie procedowane równolegle) wskazały na emisję na poziomie 37,3 – 39,6 dB – to jest poniżej dopuszczalnego poziomu. Jednocześnie zaznaczyć, że w punkcie obliczeniowym obejmującym zabudowę mieszkaniową jednorodziną (z niższymi dopuszczalnymi poziomami emisji) zmierzony poziom emisji wyniósł 39,4 dB. Przeanalizowane oddziaływania na klimat akustyczny w ujęciu skumulowanym wskazuje na emisję na poziomie 38,3 – 41,3 dB – co również oznacza oddziaływanie poniżej dopuszczalnych norm.

Uwzględniając potencjalne oddziaływanie na klimat akustyczny konieczne jest przeprowadzenie analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiar w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiar kontrolny należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych uwzględnionych w przeprowadzonej analizie – tj. po uruchomieniu 6 turbin wiatrowych objętych niniejszą decyzją oraz 2 turbin wiatrowych projektowanych w ramach Farmy Wiatrowej Kicko. W przypadku, gdyby zrezygnowano z realizacji sąsiadującej inwestycji bądź jej realizacja znacząco się opóźniła należy przeprowadzić wstępną analizę akustyczną obejmującą 6 turbin objętych niniejszą decyzją, a po ewentualnej realizacji 2 kolejnych turbin należy powtórzyć badania w tym zakresie. Pomiar należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tut. organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Kolejną płaszczyzną potencjalnie negatywnego oddziaływania związanego z eksploatacją turbin wiatrowych jest tzw. efekt migotania cienia powstaje w trakcie poruszającego się rotora turbiny

wiatrowej w ciągu dnia, pory słonecznej i w przeciwieństwie do nie poruszających się przedmiotów powoduje periodyczne fluktuacje padania światła. Z efektem migotania cieni mamy do czynienia głównie w krótkich okresach dnia, tj. w godzinach porannych i popołudniowych, gdy nisko położone na niebie słońce świeci zza turbiny, a cienie rzucane przez łopaty wirnika są mocno wydłużone. Polskie prawodawstwo nie reguluje w sposób szczegółowy dopuszczalnego poziomu występowania zjawiska migotania cienia – niemniej w oparciu o przepisy prawne w innych państwach (np. Niemcy) wskazuje się, że efekt migotania cienia nie powinien przekraczać 30 min/dobę oraz 30 h/rok – na powyższe wartości powołują się również autorzy raportu ooś. Receptory migotania cienia zostały określone jako stolarka okienna budynków mieszkalnych znajdujących się w najbliższym sąsiedztwie planowanej farmy wiatrowej – tj. zabudowań zlokalizowanych w m. Kicko. Łącznie wyznaczono 29 punktów receptorowych. Pierwsza z metodologii tego typu analiz zakłada przeprowadzenie jej w odniesieniu do „najgorszych możliwych warunków” (*worst case*, tj. przy hipotetycznym założeniu m.in., bezchmurnego nieba od wschodu do zachodu przez cały rok, zaś śmigła turbiny wiatrowej nieustannie się obracają) – w rzeczywistości taka sytuacja nigdy nie ma miejsca. Przedmiotowa analiza wskazała na występowanie przekroczeń w kilkunastu wyznaczonych punktach receptorowych, zarówno w zakresie przekroczenia wartości 30 min/dobę, jak i 30 h/rok. Niemniej jednak jak wskazywano powyżej założenia modelu *worst case* są niemożliwe do zaistnienia w rzeczywistości – w związku z powyższym należy go traktować jak punkt wyjścia do dalszych analiz oraz wskazanie, które z wyznaczonych punktów receptorowych są potencjalnie narażone na oddziaływanie. Drugą ze stosowanych metodologii badania ww. zjawiska jest analiza oparta o tzw. model meteorologiczny – uwzględniający faktyczne dane (w tym dotyczące nasłonecznienia) z najbliższej stacji meteorologicznej (*real case*). W związku z powyższym na potrzeby oceny oddziaływania zjawiska migotania cienia powodowanego przez analizowane przedsięwzięcie uwzględniono dane ze stacji meteorologicznej w Kołobrzegu. Wyniki przeprowadzonego badania wskazują, że maksymalny dzienny czas występowania efektu migotania cienia wyniósł maksymalnie 6 h 59 min na rok – to jest znacząco poniżej przyjętej wartości odniesienia (30 h/rok). Dodatkowo należy wskazać, że występowanie efektów świetlnych powyżej 5 h odnotowano wyłącznie w trzech punktach. Uwzględniając z kolei ujęcie skumulowane (z dodatkowymi dwoma turbinami) maksymalny stwierdzony czas trwania efektu migotania cienia wyniósł 10 h 56 min., niemniej występowanie analizowanych uciążliwości na poziomie powyżej 10 h odnotowano wyłącznie w jednym punkcie receptorowym. Uwzględniając przedstawioną analizę i jej wyniki nie przewiduje się możliwości wystąpienia znacząco negatywnych oddziaływań, jak również konieczności realizowania monitoringu porealizacyjnego oraz działań minimalizujących w przedmiotowym zakresie.

W zakresie emisji promieniowania elektromagnetycznego należy wskazać, że na etapie eksploatacji źródłem pola elektromagnetycznego mogą być wszystkie urządzenia stanowiące części składowe stacji transformatorowej oraz generator turbiny. Niemniej jednak powstającą emisję należy określić jako nieistotną. Nie przewiduje się przekroczenia obowiązujących w tym zakresie norm wynikających z zapisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r. poz. 2448). W związku z tym nie przewiduje się wdrożenia dodatkowych działań mających na celu zmniejszenie oddziaływania pól elektromagnetycznych.

Eksploatacja przedsięwzięcia będzie się również wiązać z wytwarzaniem odpadów, w tym niebezpiecznych – w szczególności z grup 15 (odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach) oraz 17 (odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych)) zgodnie z katalogiem odpadów. Analogiczna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku ewentualnej likwidacji instalacji. Niemniej jednak, niezależnie od etapu cyklu życia projektowanej farmy wiatrowej, wszystkie wytwarzane odpady będą przekazywane do zagospodarowania wyspecjalizowanym w tym zakresie firmom zgodnie z obowiązującymi w tym

zakresie przepisami. Eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się z emisją zanieczyszczeń do powietrza oraz ścieków bytowych czy technologicznych.

Obszar lokalizacji turbin wiatrowych stanowią głównie monokultury rolne zbóż i rzepaku. Tworzą one stosunkowo ubogi ekosystem antropogeniczny, mało urozmaicony fizjograficznie oraz z niewielką liczbą mikrosiedlisk, co wpływa na niewielką różnorodność biologiczną obszaru przedsięwzięcia. Szata roślinna terenu przeznaczonego do lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz infrastruktury towarzyszącej jest uboga i słabo zróżnicowana. Praktycznie cały obszar zajmowały uprawy rolne zbóż. Niewielkie fragmenty przy wschodniej i południowej granicy zajmują płaty o charakterze łąkowym o ubogim składzie jakościowym. Wzdłuż zachodniej i południowej granicy występują pasy zakrzewień i zadrzewień śródpolnych, wzdłuż niewielkiego cieką będącego dopływem Krąpieci. Roślinom uprawnym towarzyszą w niewielkim stopniu gatunki segetalne, które tworzą grupę chwastów w uprawach rolnych. Należą do nich głównie: komosa biała *Chenopodium album*, ostróżeczka polna *Consolida regalis*, chaber bławatek *Centaurea cyanus*, tasznik pospolity *Capsella bursa pastoris*, rumianek pospolity *Matricaria chamomilla*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, fiołek polny *Viola arvensis*. Wzdłuż drogi gminnej i łąk występowały dodatkowo m.in.: pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, kurzyślak polny *Anagallis arvensis*, gwiazdnica pospolita *Stellaria media*, mietlnica pospolita *Agrostis capillaris*, wiechlina łąkowa *Poa pratensis* czy kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*. Teren inwestycji praktycznie pozbawiony jest zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Niewielkie ich skupiska znajdują się wzdłuż zachodniej i południowej granicy działki oraz pojedyncze egzemplarze wzdłuż drogi gminnej stanowiącej zachodnią granicę działki. Płaty zakrzewień tworzą głównie bez czarna *Sambucus nigra*, róża *Rosa canina*. Zadrzewienia tworzone są głównie przez: brzozę brodawkowatą *Betula pendula*, olszę czarną *Alnus glutinosa*, topolę osikę *Populus tremula*. W granicach terenu związanego z lokalizacją turbin wiatrowych oraz poszczególnych elementów infrastruktury technicznej nie stwierdzono również występowania chronionych roślin objętych ochroną gatunkową oraz płatów siedlisk przyrodniczych. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na lokalną florę.

Niemniej jednak, ewentualne prace w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących zadrzewień należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków oraz poza okresem aktywności nietoperzy, tj. w okresie od 1 listopada do 1 marca. Przede wszystkim jednak wszelkie zadrzewienia, rosnące w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzcinowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemonstrować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie. Ponadto, w zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

Teren inwestycyjny nie jest związany z występowaniem atrakcyjnych siedlisk dla lokalnych populacji herpetofauny. Na obszarze przedsięwzięcia stwierdzono co prawda występowanie przedstawicieli płazów i gadów (np. kumaka nizinnego, ropuchy szarej czy żab zielonych). Niemniej jednak wymienione poniżej gatunki obserwowano przede wszystkim na skraju działek ewidencyjnych, w strefach ekotonowych lasów, zakrzewień i zadrzewień śródpolnych, oczek śródpolnych i nieużytków z roślinnością ruderalną i segetalną. Ponadto, ze względu na niewielką liczbę śródpolnych oczek wodnych czy okresowo podmokłych zagłębień terenu, jak również ich częściowe wysychanie w okresie letnim, obszar przedsięwzięcia nie stanowi istotnego miejsca dla rozmnażania i rozwoju płazów oraz gadów. Nie stwierdzono także istotnych tras migracji płazów przez obszar inwestycji. Niemniej jednak na etapie realizacji należy zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt. Regularnie kontrolować teren prowadzonych prac pod kątem ewentualnego uwięzienia w nich zwierząt. Wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce o

zbliżonych warunkach siedliskowych – zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Powyższe działania minimalizujące będą skutkować brakiem znacząco negatywnego oddziaływania na chronione gatunki ptaków i gadów bytujących w sąsiedztwie terenu inwestycyjnego.

Realizacja przedsięwzięcia może wiązać się z potencjalnym oddziaływaniem na bytujące w obrębie prowadzonych prac chronione gatunki ptaków oraz nietoperzy. W związku z powyższym w przypadku rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te należy prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd. Ponadto – jak wskazano powyżej – ewentualna wycinka zostanie przeprowadzona poza okresem lęgowym ptaków.

Niemniej jednak najistotniejsze oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na faunę związane jest z oddziaływaniem na ptaki oraz nietoperze w czasie eksploatacji przedsięwzięcia. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu (zob. np. P. Hektus, *Czynniki lokalizacji elektrowni wiatrowych w Polsce*, rozprawa doktorska, Poznań 2020, s. 68 i nast.; P. Śmietana, D. Wysocki, *Uwarunkowania środowiskowe energetyki wiatrowej na przykładzie oddziaływania na ptaki i nietoperze*, [w:] Wybrane przyrodnicze i prawo-administracyjne aspekty energetyki odnawialnej w Polsce, red. M. Świątek, Wyd. Nauk. Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2022, s. 21 i nast.) elektrownie wiatrowe mogą oddziaływać na awifaunę oraz chiropterofaunę na czterech płaszczyznach:

- potencjalnej śmiertelności bezpośredniej wskutek kolizji z elementami turbin wiatrowych,
- odstraszenia gatunków skutkującego utratą lęgówisk i żerowisk,
- wystąpienia „efektu bariery” skutkującego zmianą tras przelotów poszczególnych gatunków,
- utratą siedlisk w wyniku bezpośredniego przekształcenia terenu związanego z budową elektrowni wiatrowej oraz infrastruktury towarzyszącej.

W ramach badań przyrodniczych na potrzeby sporządzenia raportu oos przeprowadzono również roczny monitoring przedinwestycyjny. Dodatkową analizę uzyskanych wyników przedstawiono również w uzupełnieniu do raportu oos (pismo z dnia 09 września 2025 r). Uwzględniając specyfikę terenu inwestycyjnego, spośród czterech płaszczyzn oddziaływania na ptaki (wskazanych powyżej), szczególnej analizy wymagały zagadnienia potencjalnej śmiertelności bezpośredniej wskutek kolizji z elementami turbin wiatrowych oraz wystąpienia „efektu bariery” skutkującego zmianą tras przelotów poszczególnych gatunków. W związku z powyższym istotnym przedmiotem badań były trasy migracji ptaków w poszczególnych okresach fenologicznych z uwzględnieniem pułapów przelotów. Badania ornitofauny uzupełniono również o analizę potencjalnego występowania atrakcyjnych miejsc lęgowych czy żerowiskowych (uwzględniając specyfikę i rodzaj dotychczasowych upraw rolnych) w granicach i sąsiedztwie terenu inwestycyjnego.

Odnosząc się do metodyki przeprowadzonych badań należy wskazać na ich oparcie m.in. na opracowaniu *Wytyczne dotyczące ocen oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki. Projekt*. (Chylarecki i in., Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011), ale także innych opracowaniach metodycznych. W pracach terenowych stosowano metodę transektu badawczego oraz stałych punktów obserwacyjnych. Dodatkowo, przeprowadzono badanie cenzusu lęgowego gatunków dyrektywowych (Dyrektywa Ptasia) oraz zgrupowań i koncentracji. Badaniami objęto teren o buforze ok. 2 km w terenie otwartym i ok. 0,5 km w terenie zalesionym od projektowanej lokalizacji elektrowni wiatrowych. Dla gatunków strefowych wykonano analizę rozmieszczenia terenów lęgowych (stref ochrony) w buforze do 6 km, na podstawie obserwacji własnych oraz informacji od RDOŚ w Szczecinie. W trakcie prac terenowych wykonano 40 obserwacji podstawowych (M1-M2) w układzie:

- okres migracji jesiennych (wrzesień 2023 – II dekada listopada 2023) – 10 obserwacji;
- okres zimowania (III dekada listopada 2023 – II dekada lutego 2024) – 6 obserwacji;

- okres migracji wiosennych (II dekada lutego 2024 – I połowa kwietnia 2024) – 7 obserwacji;
- okres lęgowy i dyspersji (II połowa kwietnia 2024 – sierpień 2024) – 17 obserwacji.

Dodatkowo wykonano: 6 kontroli censusu (M3): 26 II, 18 III, 16I V, 28 V, 25 VI, 9 VII; 2 krotne badanie MPPL (M4): 7 V, 4 VI. Uwzględniono również dane w ramach modułu M5, uzyskanych podczas objazdu terenu oraz prac w ramach modułów M1-M3. Tym samym zakres monitoringu objął pięć modułów badawczych (M1-M5).

M1 - obserwacje transektowe - badania ilościowe na obszarze inwestycji, dynamiki zgrupowań ptaków,
M2 - obserwacje ze stałych punktów obserwacyjnych – natężenie wykorzystania przestrzeni powietrznej,

M3 - badanie censusu gatunków kluczowych,

M4 - badania w protokole MPPL – monitoringu pospolitych ptaków lęgowych,

M5 - identyfikacja zgrupowań i koncentracji stad (M5).

Dodatkowo – jako uzupełnienie inwentaryzacji ornitologicznej – w celu oszacowania zagrożenia kolizji ptaków z turbinami wiatrowymi, wykorzystywanie przestrzeni powietrznej przez ptaki rozpatrywano w ujęciu na 3 strefy:

- strefa 1 – przelot na wysokości 0-18 m – strefa bezpieczna poniżej wirnika turbiny wiatrowej,
- strefa 2 – przelot na wysokości 18-150 m – strefa zagrożenia kolizją,
- strefa 3 – przelot powyżej wysokości 150 m – strefa bezpieczna powyżej wirnika turbiny wiatrowej.

Łącznie na obszarze monitoringu stwierdzono występowanie 49 gatunków ptaków. Liczebność taksonów zmieniała się w zależności od okresu fenologicznego. Najniższa wystąpiła w okresie zimowym, najwyższa w okresie jesiennej migracji. Część gatunków obserwowanych na obszarze przedsięwzięcia, załatwywała z terenów sąsiadujących w celu żerowania lub koczowania w trakcie migracji. Pozostałe osobniki przemieszczały się nad obszarem monitoringu pomiędzy miejscami gniazdowania, żerowania czy spoczynku, położonymi w sąsiedztwie. Tym samym na analizowanym terenie można rozróżnić występowanie dwóch głównych grupy ptaków: preferujących obszary otwarte agrocenoz oraz gatunki preferujące lasy, śródpolne zakrzewienia i zadrzewienia oraz ich strefy ekotonowe. Na 49 zinwentaryzowanych gatunków ptaków, 40 było objętych ochroną ścisłą, 2 ochroną częściową, 7 łownych nieobjętych ochroną. Odnotowano występowanie 5 gatunków stanowiących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, tj. umieszczonych w załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Jednocześnie należy wskazać, że pomimo, że większość ptaków jest prawnie chroniona, znaczna nich część należy do gatunków kosmopolitycznych, pospolitych, licznych lub bardzo licznych w regionie i Pomorzu Zachodnim. Spośród gatunków dyrektywowych należy wskazać na kanię rudą, bielika, błotniaka stawowego, żurawia oraz gąsiorka.

Odnosząc się do bardziej szczegółowej analizy uzyskanych wyników inwentaryzacji przyrodniczej – w podziale na poszczególne okresy fenologiczne – należy wskazać że w okresie migracji jesiennych w trakcie obserwacji transektowych łącznie zanotowano 1309 obserwacji ptaków z 42 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były: skowronek polny (27,5%) oraz szpak (12,68%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 7%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 82 obserwacje (tj. 6,26%) – w tym 24 obserwacje przelotów na pułapie kolizyjnym,
- bielika – 2 obserwacje (tj. 0,15%) – w tym 1 obserwacja przelotu na pułapie kolizyjnym,
- błotniaka stawowego – 2 obserwacje (tj. 0,15%) – bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Z kolei w odniesieniu do obserwacji z punktów obserwacyjnych łącznie zanotowano 1513 obserwacji ptaków z 30 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były: skowronek polny (31,86 %) oraz szpak (31,73%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 9%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 122 obserwacje (tj. 8,06%) – w tym 22 obserwacje przelotów na pułapie kolizyjnym,

- bielika – 3 obserwacje (0,20%) – w tym 1 obserwacja przelotu na pułapie kolizyjnym,
- kanię rudą – 2 obserwacje (0,13%) - w tym 1 obserwacja przelotu na pułapie kolizyjnym
- błotniaka stawowego – 1 obserwacja (0,07%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Zgromadzone dane wskazują, że obszar ten nie stanowił istotnego terenu dla migracji ptaków, szczególnie długodystansowych. Tym samym na podstawie zebranych danych można prognozować, że obszar projektowanego zespołu elektrowni wiatrowych, nie pełni istotnego miejsca na szlakach migracyjnych. W związku z powyższym projektowane przedsięwzięcie nie powinno w istotny sposób oddziaływać negatywnie na awifaunę migrującą

W odniesieniu do okresu zimowania należy wskazać, że w trakcie obserwacji transektowych zanotowano 314 obserwacji ptaków z 23 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków był dzwonec (28,03%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 7%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej odnotowano wyłącznie pojedynczą obserwację bielika przelatującego powyżej poziomu kolizji. Z kolei w odniesieniu do obserwacji z punktów obserwacyjnych łącznie zanotowano 211 osobników ptaków z 19 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były gęś tundrowa (18,01%) – obserwowana głównie w trakcie przelotów powyżej poziomu kolizyjnego; pełzacz ogrodowy (10,43%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 10%. Spośród gatunków dyrektywowych również w tym przypadku dokonano pojedynczej obserwacji bielika przelatującego powyżej poziomu kolizji. Zebrane dane wskazują, że teren monitoringu nie był istotny dla ptaków w okresie zimowym, zwłaszcza dla migrantów długodystansowych, które pojawiały się w niewielkich stadach, głównie w czasie przelotów. Na podstawie zebranych danych można prognozować, że w analizowanym okresie obszar monitoringu nie stanowi istotnego miejsca przebywania ptaków zwłaszcza migrantów długodystansowych ani szponiastych.

W okresie migracji wiosennych należy wskazać, że w trakcie obserwacji transektowych zanotowano 616 osobników ptaków z 37 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków była zięba (18,18%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 10%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 26 obserwacji (tj. 4,22%) – w tym 2 obserwacje przelotów na pułapie kolizyjnym,
- bielika – 2 obserwacje (0,32%) – bez przelotów na pułapie kolizyjnym,
- kanię rudą – 1 obserwacje (0,16%) - w tym 1 obserwacja przelotu na pułapie kolizyjnym
- błotniaka stawowego – 1 obserwacja (0,16%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Z kolei w odniesieniu do obserwacji z punktów obserwacyjnych łącznie zanotowano 511 obserwacji ptaków z 28 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były gęś tundrowa (17,42%) oraz żuraw (14,87%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 10%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 76 obserwacji (tj. 14,87%) – w tym 8 obserwacji przelotów na pułapie kolizyjnym,
- bielika – 4 obserwacje (0,78%) – w tym 2 obserwacje przelotów na pułapie kolizyjnym,
- kanię rudą – 2 obserwacje (0,39%) - w tym 1 obserwacja przelotu na pułapie kolizyjnym
- błotniaka stawowego – 2 obserwacje (0,39%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Obserwacje wskazują, że obszar projektowanej farmy wiatrowej nie był miejscem szczególnie istotnym dla migrujących ptaków. Migrantów notowano głównie podczas przelotów, na ziemi pojawiały się pojedyncze osobniki lub pary migrantów np. żurawia. Nie stwierdzono koczowania większych stad migrantów długodystansowych. Na podstawie zgromadzonych danych można prognozować, że teren inwestycji nie był atrakcyjny dla migrantów, zwłaszcza długodystansowych, a inwestycja nie powinna w istotny sposób oddziaływać na ptaki migrujące w skali regionalnej i kraju.

W ostatnim z przebadanych okresów, tj. okresu lęgowego i dyspersji polęgowej w trakcie obserwacji transektowych łącznie zanotowano 1200 obserwacje ptaków z 42 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były szpak (26,67%) oraz skowronek polny (15,5%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 8%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 31 obserwacji (tj. 2,58%) – w tym 12 obserwacji przelotów na pułapie kolizyjnym,
- bielika – 6 obserwacje (0,50%) – w tym 2 obserwacje przelotów na pułapie kolizyjnym,
- kanię rudą – 6 obserwacje (0,50%) - w tym 2 obserwacje przelotu na pułapie kolizyjnym,
- błotniaka stawowego – 4 obserwacje (0,33%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym,
- gąsiorka – 3 obserwacje (0,25%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Z kolei w odniesieniu do obserwacji z punktów obserwacyjnych łącznie zanotowano 1148 obserwacje ptaków z 33 gatunków. Gatunkami dominującymi w zinwentaryzowanym wolumenie ptaków były szpak (42,44%) oraz skowronek polny (22,99%). Procentowy udział innych gatunków w zinwentaryzowanej ilości nie przekraczał 6%. Spośród gatunków wyszczególnionych w Dyrektywie ptasiej należy wskazać na:

- żurawia – 48 obserwacji (tj. 4,24%) – w tym 18 obserwacji przelotów na pułapie kolizyjnym,
- bielika – 8 obserwacji (0,71%) – w tym 1 obserwacja przelotów na pułapie kolizyjnym,
- kanię rudą – 12 obserwacji (1,06%) - w tym 6 obserwacji przelotu na pułapie kolizyjnym,
- błotniaka stawowego – 7 obserwacji (0,62%) - w tym 1 obserwacja przelotów na pułapie kolizyjnym,
- gąsiorka – 1 obserwacja (0,09%) - bez przelotów na pułapie kolizyjnym.

Pomimo faktu, że okres lęgowy i dyspersji polęgowej charakteryzuje się stosunkowo największą aktywnością awifauny na przedmiotowym obszarze należy wskazać, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie powinna wiązać się z możliwością wystąpienia znacząco negatywnego oddziaływania na regionalne i lokalne populacje ptaków, w szczególności populacje lęgowe.

Nie ulega wątpliwości, że spośród 4 wskazanych powyżej potencjalnych płaszczyzn oddziaływania na ptaki zakres oraz lokalizacja analizowanego przedsięwzięcia wskazują na potencjalnie największe zagrożenie w związku ze stworzeniem bariery ekologicznej – a co za tym idzie możliwością kolizji ptaków z turbinami wiatrowymi. W związku z powyższym dodatkowym elementem analizy ornitologicznej była analiza kierunków i charakterystyki obserwowanych przelotów i migracji. Podsumowując uzyskane wyniki analiz należy wskazać, że kierunki przelotów w okresie migracji w układzie horyzontalnym były zgodne z ogólną tendencją w kraju i Europie. W okresie migracji wiosennej, ptaki przemieszczały się głównie w kierunkach północnych i północnowschodnich. Był to okres szybkiego powrotu ptaków z zimowisk na tereny lęgowe i żerowiskowe. W okresie migracji jesiennej, kierunki przelotów były przeciwstawne. Ptaki przemieszczały się w kierunku południowym i południowo-zachodnim. W tym czasie ptaki odlatywały na zimowiska w cieplejsze rejony Europy i Afryki. Większość taksonów przemieszczała się na granicy lub poniżej zasięgu łopat projektowanych turbin. Wykorzystanie strefy 2 (tj. kolizyjnej) było niskie i w poszczególnych okresach i wahało się od 4,5% w okresie zimowym do 33,5% w okresie jesiennej migracji – przy czym należy wskazać, że kluczowe gatunki (w tym szponiaste) stosunkowo rzadko przemieszczały się na pułapie kolizyjnym. Obszar przedsięwzięcia, prawie w całości pokryty monokulturami rolnymi, dopiero w odległości kilkuset metrów zlokalizowane są skupiska zadrzewień czy kompleksu leśne. Dopiero w dalszym sąsiedztwie (w odległości przekraczającej 1 km) zlokalizowane są obszary podmokłe, zbiorniki wodne czy zwarte kompleksy leśne. Taka fizjografia sprawia, że główne trasy przelotów migracyjnych znajdowały się poza obszarem planowanej inwestycji. Taki rozkład tras przemieszczeń powoduje znaczne zmniejszenie potencjalnej kolizji w okresie migracji oraz sprzyja bezkolizyjnemu przemieszczaniu się ptaków w okresie lęgowym. Dodatkowo w analizie uwzględniono, że w sąsiedztwie projektowanej lokalizacji turbin cennymi obszarami są stawy rybne i jezioro przy Krzywnicy, ciąg

południkowych jezior wytopiskowych Łęczyckie – Grabowskie - Łyse oraz dolina Krapieli. Te elementy fizjografii tworzą zatem główne korytarze migracyjne, a tym samym to w ich sąsiedztwie będą główne trasy przelotów i migracji. Skupiska elektrowni wiatrowych mogą tworzyć przestrzenne bariery dla przelatujących ptaków, zwłaszcza w okresie migracji. Powinno się zatem lokalizować turbiny w taki sposób, aby tworzyć powierzchnie wolne od zabudowy, umożliwiające przemieszczanie się ptaków. Przedmiotowe przedsięwzięcie składa się łącznie z 6 turbin (plus 2 w ramach odrębnego postępowania), z których każda jest oddalona od kolejnej o co najmniej 0,3 km, zatem nie tworzy zwartej bariery ekologicznej. Dane z obserwacji przelotów wskazują, że nie należy spodziewać się znaczącego negatywnego oddziaływania inwestycji na przemieszczające się ptaki w postaci bariery.

Należy także wskazać, że również badania i analizy przeprowadzone w innych modułach badawczych (tj. M3 - badanie censusu gatunków kluczowych; M4 - badania w protokole MPPL – monitoringu pospolitych ptaków lęgowych oraz M5 - identyfikacja zgrupowań i koncentracji stad (M5)) nie wskazują, aby oddziaływanie eksploatacji projektowanych turbin wiatrowych mogło w sposób znacząco negatywny oddziaływać na poszczególne gatunki ptaków. Najwięcej istotnych informacji można wywnioskować z modułu M3 – badanie censusu gatunków kluczowych. W jego ramach przeprowadzono analizę i ocenę oddziaływania na 16 gatunków kluczowych, w tym 15 pojawiających się nad obszarem przedsięwzięcia (derkacz nie był notowany na terenie inwestycyjnym, ze względu na prawdopodobne gniazdowanie w bliskim sąsiedztwie, włączono go do spisu). W odniesieniu do gatunków szponiastych narażonych w sposób szczególny na kolizje należy wskazać na następujące uwarunkowania ich obecności na analizowanym terenie:

- kania ruda – obserwowano 23 przeloty na obszarze przedsięwzięcia. Przemieszczała się głównie w 1 i 2 strefie, sporadycznie w 3 strefie. Loty odbywały się na całym obszarze projektowanej farmy, z przewagą terenów północnych. Obszar przedsięwzięcia służył to żerowania oraz przelotów siedliskowych. Najczęściej pojawiała się w okresie lęgowym i dyspersji. Nie gniazdowała na obszarze przedsięwzięcia, ani w bezpośrednim sąsiedztwie. Najbliższe gniazda położone są w odległościach ponad 3 km na południe oraz wschód od lokalizacji turbin;

- bielik – obserwowany głównie przy północnej i zachodniej granicy obszaru monitoringu. Obserwowano łącznie 19 przelotów w całym roku badań w tym najliczniej w czasie wiosennej migracji i okresie lęgowym – po 6 przelotów. Obserwowano łącznie tylko 6 przelotów w strefie 2. Należy zaznaczyć, że w strefie 2 przemieszczał się głównie nad lasem, w którym ma strefę ochronną, oddaloną od najbliższej turbiny o ok. 0,7 km. Gniazdo znajduje się w odległości ponad 1,2 km od najbliższej turbiny, ponieważ w odległości 0,7 km zaczyna się skraj jego strefy ochrony w kompleksie leśnym. Obserwowano tylko pojedyncze ptaki dorosłe. Przemieszczał się głównie w strefie 3, poza zasięgiem łopaty;

- błotniak stawowy – obserwowany 17 razy, z czego w strefie 1 – 16 razy, a w strefie 2 jeden przelot. Obserwowany na całym obszarze, jednak częściej w części północnej i zachodniej obszaru badawczego. Pojawiały się tylko pojedyncze osobniki. Żerował nad polami i nieużytkami obszaru farmy. Nie gniazdował na analizowanym terenie, ani w buforze 2 km.

Istotne obserwacje dotyczyły również żurawia, którego bytowanie na analizowanym terenie scharakteryzowano w następujący sposób: *obserwowany na większości obszaru monitoringu. Występował również w strefie buforowej. Pojawiał się, jako jeden z pierwszych ptaków migrujących już pod koniec lutego. Najliczniej notowany podczas migracji. Najczęściej obserwowano żerujące pojedyncze osobniki lub pary. W okresie migracji obserwowano przeloty małych stad od 4 do 16 osobn. Nie stwierdzono gniazdowania na obszarze monitoringu. (...). Przemieszczał się głównie w strefie 1 i 3. Większość przemieszczeń stanowiły krótkie loty żerujących żurawi w obrębie przedsięwzięcia. Pojedyncze osobniki lub pary przelatywały krótkie kilkudziesięcio- kilkuset metrowe odcinki w obrębie pól. Przeloty migracyjne były rzadkie, głównie na obrzeżach przedsięwzięcia w strefie 3.*

W ramach oceny oddziaływania na ornitofaunę tutejszy organ uznał za stosowne rozszerzenie analizy o odniesienie się do celów ochrony w ramach obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008 (oddalonej o blisko 2,5 km od najbliższej turbiny) oraz przy uwzględnieniu stref ochrony (w buforze do 6 km) – co zostało wskazane zarówno w określonym zakresie raportu, jak również następnie było przedmiotem wezwania do uzupełnienia raportu. W związku z powyższym zgromadzona dokumentacja zawiera również analizę w przedmiotowym zakresie. Uwzględniając sposób wykorzystywania analizowanego terenu przez kluczowe gatunki; ilość obserwacji i ich charakter; lokalizację stref ochrony; analizę potencjalnych siedlisk i żerowisk w buforze badań oraz odnosząc się do zapisów planu zadań ochronnych dla ww. ostoi ptasiej dokonano oceny potencjalnego oddziaływania na kluczowe gatunki ptaków. Jedynie w odniesieniu do bielika możliwość oddziaływania określono jako *średnie* – ze względu na ryzyko kolizji. Powyższe wynika także ze stosunkowej bliskości jednej strefy ochrony (ok. 1,2 km od gniazda). W odniesieniu do innych gatunków kluczowych dla Ostoi Ińskiej oddziaływanie określono jako *małe* bądź *brak oddziaływania* – co wynika zarówno z ilości oraz charakteru obserwacji, jak również odległości stref ochrony (pozostałe najbliższe strefy zlokalizowane są w odległości 3,5-5 km).

Uwzględniając zatem ostateczny kształt projektowanej inwestycji (w szczególności lokalizację i koncentrację turbin wiatrowych) oraz uzyskane wyniki inwentaryzacji ornitologicznej należy uznać, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie powodować znacząco negatywnego oddziaływania na chronione gatunki ptaków, w szczególności gatunki cenne (np. ptaki szponiaste oraz gatunki chronione tzw. Dyrektywą ptasią). Posadowienie turbin wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą nie spowoduje istotnej ingerencji w atrakcyjne siedliska lęgowe czy żerowiskowe ptaków. Należy również wskazać, że szczególnie atrakcyjne lokalnie biotopy (np. siedliska wodne, obszary zwartych zadrzewień) zlokalizowane są w stosunkowo dużej odległości od planowanego posadowienia turbin – a tym samym nie zostaną zdegradowane, jak również nie przewiduje się istotnego oddziaływania na płoszenie i odstraszenie ptaków od atrakcyjnych miejsc bytowania. Ponadto, brak jest podstaw do przyjęcia, że teren przeznaczony pod realizację inwestycji znajduje się na trasie istotnych i ponadlokalnych tras migracji – zatem „efekt bariery” również nie powinien znacząco negatywnie oddziaływać na populacje ptaków. Największym potencjalnym zagrożeniem, które jednocześnie pozostaje stosunkowo trudne do jednoznacznego zbadania, pozostaje skala potencjalnych kolizji z turbinami wiatrowymi. Jak wskazano powyżej teren inwestycyjny nie charakteryzuje się szczególnie istotnym potencjałem przyrodniczym w kontekście występowania ornitofauny – niemniej jednak przeprowadzone badania wskazują na okresy zwiększonej aktywności ptaków, w szczególności czas migracji wiosennych i jesiennych czy lęgowy/dyspersji polęgowej.

W związku z powyższym niezbędne jest – w oparciu o zasadę przeczności oraz niepewność danych co do faktycznej skali śmiertelności ptaków w wyniku z kolizjami – zastosowanie działań minimalizujących celem maksymalnego ograniczenia kolizji przedstawicieli awifauny z turbinami wiatrowymi. W opinii tutejszego organu niezbędne jest zatem, aby na wszystkich turbinach wchodzących w skład projektowanej elektrowni wiatrowej zamontować całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin. Parametry systemu należy skalibrować w uzgodnieniu ze specjalistą ornitologiem – przy czym musi on rozpoznawać ptaki o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1, z kolei wyłączenie turbiny musi nastąpić bezwzględnie przy odległości detekcji wynoszącej 300 m. Pozostałe szczegółowe uwarunkowania dotyczące montażu ww. systemów zostały wskazane w sentencji niniejszej decyzji. Ponadto, w związku z planowanym zastosowaniem na turbinach wiatrowych systemu detekcyjno-reakcyjnego powodującego odstraszenie ptaków (tj. poprzez światła stroboskopowe, dźwięk), inwestor winien uzyskać decyzję zezwalającą na czynności podlegające zakazom obowiązującym w stosunku do chronionych gatunków zwierząt, tj. umyślne płoszenie i niepokojenie w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych, lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków

migrujących lub zimujących (decyzja derogacyjna), na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 56) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (§ 6 ust. 3).

Kolejną z grup zwierząt narażonych na negatywne oddziaływanie wynikające z eksploatacji elektrowni wiatrowych są nietoperze. W związku z powyższym przeprowadzona inwentaryzacja przyrodnicza odnosiła się również do tej grupy zwierząt. Oddziaływanie negatywne w odniesieniu do chiropterofauny skupia się na możliwości kolizji latających nietoperzy z łopatomy wirników oraz wystąpieniem barotraumaty w wyniku zmian ciśnienia przy przelocie pomiędzy łopatomy. W trakcie prowadzonych prac wykazano 4 gatunki nietoperzy, tj. nocek rudy, karlik mały, karlik większy, borowiec wielki. Wszystkie objęte są ochroną prawną. Żaden z nich nie jest przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, nie jest umieszczony w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej. Korzystając z noktowizora podjęto próbę określenia przybliżonego wykorzystania przestrzeni powyżej zasięgu detektora. Należy mieć na uwadze, że jest to metoda szacunkowa, ponieważ nie wszystkie nietoperze można dostrzec. Uzyskane dane pozwalają, w pewnym przybliżeniu, określić wykorzystanie przestrzeni na wyższych pułapach w zasięgu łopat wirników. Tę ocenę wykonano w celu poznania przybliżonego wykorzystania przestrzeni powyżej zasięgu detektorów. Praktyczny zasięg detektorów jest mały. Większość nietoperzy można wykryć do ok. 10 – 20-40 m od detektora. Niektóre gatunki jak borowce czy mroczek późny emitują sygnały na dalsze odległości, nawet do ok. 100 – 150 m. Jest to związane z ich przelotami na otwartych przestrzeniach, gdzie brak punktów orientacyjnych wymusza u nich zmianę sygnału. Niektóre gatunki możemy wykryć tylko w małej odległości do ok. 5 - 10 m (podkowce). W trakcie prac określono średni indeks aktywności dla poszczególnych okresów aktywności nietoperzy na podstawie zebranych danych, jako jednostki aktywności per godzina. Zebrane dane pozwalają na przybliżone określenie cenności obszarów dla nietoperzy oraz stopnia wykorzystania przez nie przestrzeni nad obszarem monitoringu. Obszar monitoringu wykazał niewielkie wykorzystanie przez żerujące nietoperze. Zapewne związane to było z fizjografią terenu planowanej elektrowni wiatrowej. Zakrzewienia i zadrzewienia śródpolne występują rzadko, pojedynczo wzdłuż dróg polnych. Płaty zadrzewień i zakrzewień oraz tereny podmokłe znajdują się na granicach analizowanego obszaru i poza nią w sąsiedztwie. Większość nietoperzy, w tym wykazane w badaniach, przemieszcza się i żeruje głównie wzdłuż struktur przestrzennych (krzewy, drzewa, ciek), ze względu na mały zasięg echolokacji, które występują wokół użytków rolnych przewidzianych do lokalizacji turbin. Dlatego niewiele nietoperzy przemieszczało się nad terenami otwartych upraw. Na otwartych agrocenozach pojawiał borowiec oraz karlik większy w sąsiedztwie zadrzewień. Jak pokazują uzyskane dane, wszystkie gatunki wykazanych nietoperzy przemieszczały się wokół granic obszaru FW, jedynie borowiec częściej notowany był nad agrocenozą. Wykazany rozkład przestrzennej aktywności zapewne związany był z preferencjami siedliskowymi nietoperzy. Przemieszczały się głównie wzdłuż liniowych struktur krajobrazu – przydrożnych zakrzewień i zadrzewień. Zdecydowaną większość obszaru monitoringu zajmowały uprawy rolne pozbawione skupisk zadrzewień śródpolnych. Na obszarze lokalizacji turbin, w większości brak było zadrzewień śródpolnych, które zwiększałyby różnorodność siedliskową, a tym samym nowe miejsca żerowiskowe nietoperzy. W sąsiedztwie lokalizacji turbin występowała niewielka ilość małych zbiorników śródpolnych. Pozbawione były roślinności wyższej oraz częściowo podsychały w okresie letnim. To powodowało grupowanie się gatunków na pewnych obszarach, głównie poza lokalizacją turbin, na obrzeżach obszaru monitoringu. W oparciu o dane uzyskane z monitoringu, biologię gatunków i obserwacje przy pomocy noktowizora można określić przybliżone wykorzystanie terenu otwartych przestrzeni pól – wokół lokalizacji elektrowni wiatrowych. Większość przelotów odbywała się na niskich pułapach ok. 1 – 15 m. Na obszarze monitoringu oraz w promieniu 2 km nie stwierdzono większych kolonii rozrodczych (>20 osobn.) i miejsc hibernacji (>20 osobn.) nietoperzy, czy miejsc nadających się do hibernacji. Nie występują jaskinie, sztolnie, podziemne konstrukcje itp. Brak ziemianek i używanych otwartych studni. W terenach leśnych nie stwierdzono

miejsc dogodnych do zimowania i tworzenia kolonii rozrodczych. Brak koncentracji starodrzewu, praktycznie cały obszar lasów zajmują przemysłowe uprawy leśne w klasie wieku nie przekraczającej 100 lat. Nie znaleziono w nich dużych dziupli nadających się do wykorzystania w okresie rozrodu. Nad obszarem monitoringu nie stwierdzono istotnych tras migracji nietoperzy. Uzyskane dane pozwalają prognozować, że projektowana inwestycja nie spowoduje istotnego zagrożenia dla lokalnych i regionalnych populacji nietoperzy. Nie spowoduje również negatywnego oddziaływania na trasy migracji. Przedmiotowa inwestycja nie spowoduje negatywnego oddziaływania na kolonie rozrodcze i miejsca hibernacji

W związku z konkluzjami monitoringów występowania oraz potencjalnych zagrożeń wynikających z prawdopodobieństwem kolizji z turbinami wiatrowymi ornitofauny (ale potencjalnie także chiropterofauny) tutejszy organ – na podstawie art. 82 ust. 1 pkt. 2 lit. c) – wskazuje również, że niezbędnym warunkiem eksploatacji przedmiotowej inwestycji jest również prowadzenie monitoringu porealizacyjnego wspomaganego monitoringiem śmiertelności ptaków – szczegółowe wytyczne dotyczące zakresu przedmiotowych monitoringów zostały wskazane w sentencji niniejszej decyzji w pkt II ppkt. 2.2 oraz 2.3. Należy również wskazać, że wyniki monitoringu porealizacyjnego oraz monitoringu śmiertelności ornitofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na ornitofaunę. Za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. W przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności. Wówczas Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy o oś w związku z art. 362 Ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.) zmierzającego do wydania decyzji administracyjnej nakładającej obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia.

Uwzględniając specyfikę i zakres oddziaływań związanych z eksploatacją przedsięwzięcia nie przewiduje się również, że posadowienie i funkcjonowanie turbin wiatrowych wiązało się z możliwością istotnego oddziaływania pozostałych grup zwierząt (w tym ssaków). Lokalizacja pojedynczych turbin oddalonych od siebie o co najmniej 300 m (zgodnie z wymogami MPZP oraz przedstawionym planem zagospodarowania terenu) nie spowoduje powstania bariery migracyjnej nawet dla dużych zwierząt lądowych. Należy również wskazać, że (zgodnie z przedstawionymi analizami) lokalizacja turbin nie nastąpi w miejscach szczególnie istotnych korytarzy migracyjnych dla zwierząt lądowych.

Planowane przedsięwzięcie, w myśl aktualnie obowiązującego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, realizowane będzie na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) o kodzie GW60007 oraz na terenie zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o kodzie RW600009198 Małka i na ternie zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o kodzie RW600011198899 Krąpiel od Kani do ujścia. JCWP Małka (RW6000091989299) to naturalna część wód charakteryzująca się dobrym stanem chemicznym. Przedmiotowa JCWP została określona

jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla ww. JCWP są: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Małka w obrębie JCWP (dla troci wędrownej) oraz dobry stan chemiczny. Dla ww. JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Termin osiągnięcia celów środowiskowych przedłużono po 2027 roku. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: IFPL, 10, MIR, MMI, EFI+PL/ IBI_PL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań) JCWP Krąpiel od Kani do ujścia (RW600011198899) to silnie zmieniona część wód charakteryzująca się słabym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego oraz złym stanem ogólnym. Zlewnia jest monitorowana. Przedmiotowa JCWP została określona jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celów środowiskowych przedłużono do 2027 roku; substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywy 2013/39/UE ~ do 2039 r. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). JCWPd (60007) charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym. Nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia założonych celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla ww. JCWPd są: utrzymanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. Teren inwestycyjny znajduje się poza strefami ochronnymi ujęć wód i poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śród lądowych, jak również poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, a także poza obrębem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. Uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania techniczne chroniące środowisko, Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie w toku przedmiotowego postępowania opinią z dnia 30 listopada 2023 r., znak SZ.ZZŚ.3.4901.214.2023.OS, podtrzymaną pismem z dnia 09 października 2025 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.214.1.2023.OS uznał, że przedmiotowe przedsięwzięcie, zarówno w fazie budowy, jak i eksploatacji, nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko wodne i gruntowe, a tym samym nie nastąpi degradacja wód podziemnych i powierzchniowych spowodowana jakimkolwiek zanieczyszczeniami. Nie nastąpi również pogorszenie potencjału ekologicznego i stanu chemicznego JCW powierzchniowych oraz stanu ilościowego i chemicznego JCW podziemnych. Tym samym ww. organ nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednocześnie wskazując na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Dla zachowania prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodnych należy zachować jego drożność, właściwy stan techniczny oraz kierunek odpływu wody.
2. Zgodnie z art. 192 ust. 1 pkt 1, w nawiązaniu do art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478), zakazuje się niszczenia lub uszkodzenia urządzeń wodnych.
3. Zgodnie z art. 234 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478), właściciel gruntu nie może m.in. zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na Jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich.
4. W przypadku uszkodzenia urządzeń wodnych przy wykonywaniu prac ziemnych Inwestor zobowiązany jest do naprawy powstałych uszkodzeń, w sposób zapewniający zachowanie dotychczasowych funkcji tych urządzeń.
5. W przypadku konieczności wykonania urządzeń wodnych (w tym odbudowy, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy, rozbiórki lub likwidacji tych urządzeń) wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, zgodnie z art. 389 pkt 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478).

6. Prace wymagające odwodnienia wykopów powinny być zrealizowane, w jak najkrótszym terminie, w zależności od przyjętej technologii prace wymagają zgłoszenia wodnoprawnego zgodnie z art. 394 ust. 1 pkt 5 lub pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478).

7. W trakcie budowy należy korzystać z maszyn, urządzeń oraz pojazdów sprawnych technicznie.

8. Podczas trwania prac budowlanych należy nie dopuścić do przedostania się do wód powierzchniowych i ziemi substancji ropopochodnych z maszyn, urządzeń i środków transportu oraz innych substancji szkodliwych, natomiast w przypadku wycieku tych substancji należy zastosować sorbent lub płyn do neutralizacji cieczy ropopochodnych, a zanieczyszczony materiał przekazać do unieszkodliwiania.

9. Podłoże zaplecza budowy należy zabezpieczyć przed ewentualnym wyciekiem substancji ropopochodnych z urządzeń i maszyn oraz środków transportu, a w miejsca przeznaczone do składowania substancji podatnych na przenikanie do gleby należy położyć materiały izolacyjne.

10. Inwestycję w fazie budowy, jak i realizacji należy prowadzić w sposób wykluczający pogorszenie stanu wód, przy zastosowaniu środków (procedur i technologii) zapobiegających rozprzestrzenianiu się i likwidujących ewentualne zanieczyszczenia powstałe w trakcie jej realizacji.

Ponieważ niektóre ww. wymagania wynikają z przepisów prawa, co obliguje inwestora do ich przestrzegania, wskazane warunki jedynie częściowo zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji.

Kolejną płaszczyzną niezbędną do oceny pozostaje oddziaływanie eksploatacji turbin wiatrowych na krajobraz. Analizę w przedmiotowym zakresie oparto na kilku częściach składowych, tj. zasięg widoczności, promień oddziaływania krajobrazowego, lokalizacja obiektów kulturowych i historycznych, aktualne użytkowanie terenu, charakterystykę otoczenia inwestycji oraz uwarunkowania lokalne i znaczenie obszaru objętego analizą. Przeprowadzona w przedmiotowym zakresie analiza na podstawie uzyskanych danych doprowadziła do konkluzji zgodnie z którą ocenę oddziaływania na krajobraz należy przeprowadzić w oparciu o następujące płaszczyzny oddziaływań: zmiana walorów wizualnych; wpływ na krajobraz naturalny i rolniczy; oddziaływanie na krajobraz kulturowy i historyczny; percepcja społeczna. W kontekście zmiany walorów wizualnych oddziaływanie turbin wiatrowych będzie niepodważalne i trudne do uniknięcia. Turbiny wiatrowe staną się nowym, dominującym elementem wizualnym w krajobrazie. Ich wysokość i ruch obracających się łopat będą widoczne z dużej odległości, zmieniając dotychczasową panoramę. Przy czym wpływ na percepcję krajobrazu będzie zależał od odległości obserwatora: do 4,5 km – turbiny będą wyraźnie widoczne i dominujące w krajobrazie; od 4,5 do 7 km – turbiny będą widoczne, ale nie będą dominować; powyżej 7 km: turbiny będą wydawać się niewielkie i nie będą się znacząco wyróżniać. Wpływ planowanej farmy wiatrowej Kicko 2 na krajobraz przyrodniczy i rolniczy będzie zauważalny, ale umiarkowany ze względu na już istniejące przekształcenia terenu. Obszar inwestycji charakteryzuje się krajobrazem rolniczym z elementami naturalnymi, takimi jak lasy i cieki wodne. Wpływ na krajobraz przyrodniczy może potencjalnie objąć zmiany w lokalnych ekosystemach, szczególnie w populacjach ptaków i nietoperzy. Przeprowadzone zostały szczegółowe badania ornitologiczne i chiropterologiczne, aby lepiej poznać aktualny stan fauny i móc zminimalizować potencjalne negatywne oddziaływania. W kontekście krajobrazu rolniczego, instalacja turbin może prowadzić do zmian w użytkowaniu gruntów. Część terenów zostanie zajęta pod fundamenty turbin i drogi dojazdowe, co może nieznacznie zmniejszyć powierzchnię użytków rolnych. Wpływ planowanej farmy wiatrowej Kicko 2 na krajobraz kulturowo-historyczny w tej lokalizacji będzie zauważalny, choć nie powinien znacząco ingerować w istniejące dziedzictwo kulturowe. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków, co minimalizuje ryzyko bezpośredniego negatywnego oddziaływania na cenne historyczne budowle. W zakresie percepcji społecznej należy wskazać, że widoczność turbin wiatrowych z terenów okolicznych miejscowości będzie zróżnicowana w zależności od lokalizacji

obserwatora. Turbiny staną się wyraźnie widoczne z wielu punktów w pobliżu inwestycji, szczególnie na otwartych przestrzeniach rolniczych. Efekt wizualny zależeć będzie od: kąta obserwacji – największa dominacja w krajobrazie wystąpi przy patrzeniu pod niskim kątem (np. z dolin); ukształtowania terenu – turbiny na wzniesieniach będą bardziej widoczne niż w obszarach pagórkowatych; obecności przeszkód terenowych – zadrzewienia, zabudowania lub naturalne formy krajobrazu mogą częściowo zasłaniać widok. W ramach analizy wykonano wizualizację symulującą widoczność farmy z kluczowych punktów w regionie. Wybrano lokalizacje o optymalnych warunkach obserwacyjnych, pozbawione trwałych przeszkód (drzewa, budynki), o znaczeniu społecznym (np. centra wsi, szlaki komunikacyjne). Wyniki analizy wskazują że z niektórych obszarów zamieszkałych, szczególnie tych w miejscowości Kicko, będzie pełna widoczność farmy, podczas gdy w pozostałych przypadkach turbiny będą częściowo przysłonięte przez elementy krajobrazu. Podsumowaniem przeprowadzonej analizy jest ocena zidentyfikowanego wpływu w kontekście wskazanych powyżej czterech płaszczyzn oddziaływania – na potrzeby oceny przyjęto trójstopniową skalę (niski wpływ – średni wpływ – wysoki wpływ) wraz z konkluzją opisowym. W związku z powyższym należy uznać, że oddziaływanie projektowanych farm wiatrowych na krajobraz będzie następujące:

- średni wpływ na zmianę walorów wizualnych – nastąpi bowiem częściowa zmiana charakteru krajobrazu;
- średni wpływ na krajobraz rolniczy – realizacja inwestycji będzie związana z umiarkowanym przekształceniem terenu;
- niski wpływ na krajobraz kulturowy – nie przewiduje się wpływu na zabytki i dziedzictwo kulturowe;
- średni wpływ w zakresie percepcji społecznej – możliwe są zróżnicowane reakcje lokalnej społeczności, wynikające w szczególności z subiektywności odbioru wizualnego farm wiatrowych.

W kontekście percepcji społecznej należy równocześnie wskazać, że w ramach przeprowadzonego postępowania, w tym udziału społeczeństwa, do tutejszego organu nie wpłynęły żadne uwagi/ wnioski bądź sprzeciwy związane z posadowieniem projektowanych turbin. Ponadto, przeprowadzone analizy związane z możliwymi uciążliwościami (hałas, efekty świetlne) zostały poddane szczegółowej analizie – co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Należy również zaznaczyć, że potencjalne uciążliwości hałasowe będą podlegać dodatkowo analizie porealizacyjnej, której wyniki mogą stanowić podstawę do podjęcia dodatkowych działań minimalizujących.

W oparciu o dane znajdujące się w zasobach tutejszego urzędu należy wskazać, że planowana lokalizacja turbin znajduje się w znaczącej odległości od form ochrony przyrody wyznaczonych dla ochrony walorów krajobrazowych. Najbliższym tego typu obszarem jest niewielki zespół przyrodniczo-krajobrazowy Parlino – Łęczyna – zlokalizowany w odległości ponad 6 km. Inne obszary, tj. obszary chronionego krajobrazu, parki krajobrazowe, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe czy też krajobrazy priorytetowe (wyznaczone w ramach projektu *Audyty krajobrazowego województwa zachodniopomorskiego*) zlokalizowane są w odległości przekraczającej 13 km od projektowanej lokalizacji turbin.

Przeprowadzona analiza uwzględniająca lokalizację inwestycji wskazuje również, że jej realizacja i eksploatacja nie będzie negatywnie oddziaływać także na pozostałe obszary, o których mowa w art. 63 ust. 2 ustawy ooś. Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie również poza siecią korytarzy ekologicznych.

W ramach przeprowadzonego postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia tutejszy organ przeanalizował również pośrednie oddziaływania planowanej inwestycji na znajdujące się w buforze 5 km obszary Natura 2000. Jak wynika z ogólnodostępnych informacji we wskazanym buforze zlokalizowane są obszary Natura 2000: Ostoja Ińska PLB320008 (odległość ok. 2,3 km od skrajnej turbiny) oraz Dolina Krapieli PLH320005 (odległość ok. 4,3 km od skrajnej turbiny).

Dla pierwszego z ww. obszarów Dla wskazanego obszaru obowiązuje plan zadań ochronnych (PZO) ustanowiony Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 30 kwietnia 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1931; zm. Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2017 r. poz. 4303). Przedmiotami ochrony tego obszaru Natura 2000 są: bąk *Botaurus stellaris*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, bocian czarny *Ciconia nigra*, cyraneczka *Anas crecca*, cyranka *Anas querquedula*, czapla siwa *Ardea cinerea*, derkacz *Crex crex*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, gągoł *Bucephala clangula*, gęgawa *Anser anser*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, krakwa *Anas strepera*, łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, łabędź niemy *Cygnus olor*, nurogęs *Mergus merganser*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena*, zausznik *Podiceps nigricollis*, puchacz *Bubo bubo*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, samotnik *Tringa ochropus*, zimorodek *Alcedo atthis*, żuraw *Grus grus*. Celem ochrony dla wskazanych gatunków pozostaje w szczególności utrzymanie liczebności populacji oraz zachowanie dotychczasowej powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych. W pierwszej kolejności należy wskazać, że projektowane turbiny zostaną zlokalizowane w odległości wynoszącej od ok. 2,3 km do ok. 3,2 km od granic ww. obszaru. Analiza granic ww. ostoi ptasiej wskazuje również, że obszar ten rozciąga się w kierunku wschodnim od planowanej lokalizacji turbin, tj. niejako „oddala się” od planowanej elektrowni. Niemniej jednak szczegółowa ocena oddziaływania na przedmioty ochrony ww. obszaru (w szczególności gatunki obserwowane w trakcie inwentaryzacji ornitologicznej – mimo braku pewności, czy obserwowane osobniki można zaliczyć do populacji bezpośrednio związanej z ostoją ptasią) była przedmiotem wezwania tutejszego organu. W odpowiedzi na wezwanie oraz w oparciu o uzyskane dane inwentaryzacji ornitologicznej inwestor przeprowadził szczegółową analizę w tym zakresie. Reasumując, na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji uznano, że realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie wiązać się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008, w tym nie zagrazi w sposób istotny lokalnym populacjom ptaków oraz nie wpłynie negatywnie na możliwość realizacji wyznaczonych celów ochrony. Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na spójność i integralność obszarów Natura 2000 (w tym przypadku w szczególności tzw. obszarów ptasich). Niemniej jednak, na podstawie przeprowadzonych badań uznano także, że istnieje potencjalne zagrożenie dla ornitofauny (w tym gatunków stanowiących przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000), które będzie wiązać się z ryzykiem kolizji ptaków z łopatami wirnika. Stąd też, w sentencji niniejszej decyzji, określono niezbędne działania minimalizujące (m.in. montaż systemów detekcyjno-reakcyjnych na każdej z turbin) oraz monitorujące (monitoring porealizacyjny oraz monitoring śmiertelności). Powyższe działania pozwolą na faktyczną i rzeczywistą oceną oddziaływania eksploatacji turbin wiatrowych na ptaki. W niniejszej decyzji zastrzeżono również, że wyniki prowadzonych monitoringów, mogą skutkować określeniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie dodatkowych działań minimalizujących celem ograniczenia potencjalnie negatywnego oddziaływania na awifaunę.

W odległości ok. 4,3 km od miejsca posadowienia skrajnej turbiny zlokalizowany jest obszar Dolina Krąpieli PLH320005. Przedmiotowy obszar obejmuje fragment doliny Krąpieli pomiędzy Pęzinem i Stargardem, wyraźnie wyodrębniającej się w rolniczym krajobrazie. Na tym chronionym przełomowym odcinku rzeka ma charakter górskiego potoku, rzadko spotykanego na terenach nizinnych. Wiąże się z tym ciekawy kształt koryta rzeki, wysokie walory krajobrazowe oraz występowanie typowych dla terenów podgórskich gatunków roślin i zwierząt. Rzeka płynie tutaj w wąskim i głęboko wciętym w wysoczyznę dennomorenową korycie. Dolinę cechuje duży spadek a jej szerokość waha się od kilkudziesięciu metrów w przełomach do ponad 200 m w miejscach, gdzie rzeka tworzy szerokie meandry. Stoki o bardzo zróżnicowanym nachyleniu osiągają do 16 metrów wysokości. Rzeka ma naturalne koryto z wartkim nurtem i silnie meandruje, natomiast dno jest piaszczysto-kamieniste wysłane głazami narzutowymi. W wodzie występuje krasnorost *Hildenbrandia rivularis* i inne rzadkie glony skorupiaste. Bogata jest także reofilna roślinność zanurzona znosząca rwącą siłę

wody. Z gatunków ginących w skali kraju znajduje się tam duże stanowisko kokoryczy drobnej *Corydalis pumila* wpisanej do Polskiej Czerwonej Księgi Roślin. W kraju jest zaledwie kilka stanowisk tej rośliny. Dolinę rzeki charakteryzują dobrze zachowane, dość bogate florystycznie grądy i łągi. Rozległy teren leśny o trudnym dostępie oraz siedliska otwarte sprzyjają bytowaniu wielu gatunków ptaków drapieżnych. Do znanych walorów kulturowych obszaru należy efektowne grodzisko prasłowiańskie o kształcie owalnym z bardzo dobrze zachowanym wałem w odległości 1 km od wsi Ulikowo, w miejscu ujścia Ulikowskiego Potoku do Krąpieli. Natomiast na krawędzi doliny znajdują się wyraźnie wykształcone ozy. Dla przedmiotowego obszaru przyjęte zostały tymczasowe cele ochrony (TCO) powinny być brane pod uwagę przez przedmioty sprawujące nadzór nad poszczególnymi fragmentami obszaru Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000 – co zostało obwieszczone obwieszczeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 13 kwietnia 2023 r., znak WOPN.6322.5.2023.PW.KA. Tymczasowe cele ochrony zostały ustanowione dla siedlisk przyrodniczych o kodach 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników (*Ranunculon fluitantis*); 6120* Ciepłolubne śródlądowe murawy napiaskowe; 6210* Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*); 6430 Ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*); 9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*); 91E0* Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinosoincanae*, olsy źródłiskowe) oraz gatunków 1088 Kozioróg dębosz *Cerambyx cedro*; 1163 Głowacz białopłetwy *Cottus gobio*; 1099 Minóg rzeczny *Lampetra fluviatilis*; 1096 Minóg strumieniowy *Lampetra planeri*; 1037 Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*; 1032 Skójka gruboskorupowa *Unio crassus*. Ze względu na odległość analizowanego obszaru od projektowanej infrastruktury elektrowni wiatrowej (w tym turbin wiatrowych) brak jest możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000. Realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie stanowić zagrożenia dla realizacji celów ochrony, jak również wpisywać się w istniejące bądź potencjalne zagrożenia dla poszczególnych siedlisk przyrodniczych czy gatunków. Nie wystąpi również oddziaływanie na spójność i integralność sieci obszarów Natura 2000.

W ramach postępowania przeprowadzono również analizę oddziaływania na środowisko w ujęciu skumulowanym – w szczególności z procedowaną równolegle inwestycją (Farma Wiatrowa Kicko) obejmującą budowę dwóch dodatkowych turbin na działce sąsiadującej. Należy zaznaczyć, że całość przeprowadzonych analiz, w tym inwentaryzacja przyrodnicza (zwłaszcza w kontekście ornitofauny), analiza akustyczna, analiza mikotania cienia, analiza krajobrazowa – zostały przeprowadzone z uwzględnieniem realizacji 8 turbin wiatrowych (tj. 6 uwzględnionych w ramach niniejszej decyzji oraz 2 w ramach procedowanego równolegle postępowania). Dokonany podział projektowanej elektrowni wiatrowej na dwie inwestycje procedowane w ramach odrębnych postępowań ma charakter wyłącznie ekonomiczno-organizacyjny, natomiast pod kątem oceny oddziaływań na środowisko uwzględniona została całość zamierzenia inwestycyjnego planowanego na analizowanym terenie. Tym samym wszystkie przedstawione w niniejszej decyzji analizy uwzględniały realizację 8 turbin – tj. zawierały ocenę oddziaływania skumulowanego. W bliskim sąsiedztwie brak jest innych realizowanych, istniejących bądź planowanych przedsięwzięć mogących prowadzić do dodatkowego kumulowania się oddziaływań. Odnosząc się zatem do przedmiotowej kwestii należy zaznaczyć, że oddziaływanie skumulowane planowanej inwestycji może wystąpić w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny, ornitofaunę oraz krajobraz. Decydującym czynnikiem pozostaje koncentracja turbin wiatrowych i wzajemne odległości pomiędzy nimi. Przedstawione w raporcie oświadczenie, jak również dane znajdujące się w zasobach tutejszego organu wskazują, że zachowane zostaną odległości wynoszące co najmniej 300 metrów między turbinami. W dalszej kolejności należy zauważyć, że przeprowadzony monitoring ornitofauny oceniając sposób wykorzystywania analizowanego terenu wskazuje, że sposób umiejscowienia turbin nie spowoduje istotnego zaburzenia osi i korytarzy migracyjnych – biorąc pod uwagę uwarunkowania terenowe wydaje się, że dużo bardziej niekorzystne

mogłoby być np. posadowienie turbin wiatrowych w osi północ – południe. Tym samym występuje umiarkowane zagrożenie kumulowania się oddziaływań w postaci wytworzenia się bariery ekologicznej. Ponadto, w ramach niniejszej decyzji nałożono również na inwestora obowiązki prowadzenia monitoringu porealizacyjnego oraz monitoringu śmiertelności ornitofauny, a w zależności od uzyskanych wyników ewentualnego zastosowania dodatkowych środków minimalizujących oddziaływanie. Wskazane środki pozwolą na ograniczenie zagrożenia dla ptaków związanego z eksploatacją farmy, również w kontekście oddziaływania skumulowanego. Istotnym elementem faktycznego zweryfikowania uciążliwości związanych z funkcjonowaniem farmy, w tym również w ujęciu skumulowanym, będzie przeprowadzenie porealizacyjnej analizy akustycznej – do której inwestor został zobowiązany w sentencji niniejszej decyzji. Szczegółowe informacje w tym zakresie zostały wskazane powyżej.

Na podstawie analizy przeprowadzonej na załączonych do wniosku dokumentach, w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz jego uzupełnieniu, określono oddziaływanie i potencjalne zagrożenia środowiska, związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. W oparciu o informacje zawarte w tych dokumentach zostały zdefiniowane warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniające ochronę środowiska. W związku z powyższym można stwierdzić, iż planowane przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia obowiązujących norm ochrony środowiska oraz nie pogorszy istniejącego stanu środowiska, pod warunkiem zachowania parametrów technicznych i technologicznych, dla których przeprowadzono analizę w raporcie o oś i jego uzupełnieniu oraz spełniając szereg zaleceń określonych w ww. raporcie, które zostały uwzględnione również w niniejszej decyzji.

W toku niniejszego postępowania nie stwierdzono konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla planowanego przedsięwzięcia.

W niniejszej decyzji nie nałożono obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, ponieważ planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się z ryzykiem oddziaływania poza granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uwagi na powyższe nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o oś.

Należy dodać, że w oparciu o art. 33 ust. 1 ustawy o oś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie zapewnił społeczeństwu możliwość udziału w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym, w tym możliwość zgłaszania uwag i wniosków do prowadzonego postępowania. Konsultacje społeczne wyznaczono w terminie od dnia 13 listopada 2025 r. do dnia 15 grudnia 2025 r. (włącznie). W wyznaczonym terminie do tutejszego urzędu nie wpłynęły żadne uwagi oraz wnioski. Nie występowało również o możliwość zapoznania się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją.

Niniejszą decyzję wydano na podstawie następujących zapisów ustawy o oś:

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, zgodnie z którymi decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, a jej uzyskanie jest wymagane dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r, określającym właściwość organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach
- art. 82, zgodnie z którym w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko, właściwy organ określa wymagania określone w tym artykule,
- art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, w myśl których decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia oraz określających, co takie uzasadnienie powinno zawierać.

Niniejsza decyzja została wydana także w oparciu o art. 104 Kpa, który wskazuje, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią

inaczej oraz, że decyzje rozstrzygają sprawę, co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust. 3 *ustawy ooś* decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a tej ustawy. W myśl art. 72 ust. 4 *ustawy ooś* złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 *ustawy ooś*, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w ww. art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Od niniejszej decyzji Stronie służy odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 127 Kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania, strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia na podstawie art. 82 ust. 3 ustawy ooś.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Szczecinie
Sylwia Jurzyk-Nordlów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) Pan Artur Lachowicz, EW Kicko Sp. z o.o., al. Bohaterów Warszawy 34-35 lok. 228, 70-340 Szczecin – e-doręczenia
- 2) Pozostałe strony postępowania zawiadamiane w trybie art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy ooś.

Do wiadomości:

- 1) Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie, ul. Gdańska 4, 73-110 Stargard.
- 2) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie, ul. Czarnieckiego 34, 73-110 Stargard.